

CURIERUL ADVENTIST

APRILIE 2021: ADEVĂRUL PREZENT AL EDUCAȚIEI ADVENTISTE +
VISEAZĂ LA MAI MULT! VISEAZĂ GRUPE MICI! + ADRA ROMÂNIA
PRIMEȘTE LICENȚĂ ȘI ACREDITARE PÂNĂ ÎN ANUL 2025 +
DIAGRAMA PEDAGOGIEI + IMAGINEA BABILONULUI, CA ELEMENT
TIPOLOGICO-TEOLOGIC ÎN CARTEA LUI IEREMIA ȘI ÎN APOCALIPSA

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS



Libertatea religioasă în timp de pandemie

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.



TRAGEDIA veacurilor

Istoria lumii este desfășurată în excelentele pagini ale cărții lui Ellen G. White ca *istorie a mântuirii*. Aici (re)descoperim nu doar conflictul de proporții cosmice dintre Dumnezeu și Satana, ci și detalii esențiale care vizează *timpul prezent și viitorul imediat*, ajungând până la încheierea istoriei omenirii păcătoase, prin revenirea lui Hristos. Pentru o mai bună lectură și înțelegere a cărții, vă oferim o nouă ediție color, cu o grafică atractivă și cu imagini semnificative.



CAPITOLUL 2

Persecuțiile din primele secole

150 de oameni au fost torturați și uciși, dar alții răbdau pentru a fi botezați. În cel mai mare din toate martiriile pentru credință lor erau ardeți la moarte de flăcări și uciși de săbi.

Când le-a descoperit secretul tău aseta brutalității și a necruțării revărsării sângelui, în a patra zi a experienței propriului tău de la data când urmează să fie botezat, te vei afla în revărsarea sângelui și vei fi botezat în sânge. De pe Muntele Mădăraș, Mântuitorul îți va vorbi: „Veni, căci eu am venit să te salvez.”



Într-o zi, când te vei afla în revărsarea sângelui, te vei afla în revărsarea sângelui și vei fi botezat în sânge. De pe Muntele Mădăraș, Mântuitorul îți va vorbi: „Veni, căci eu am venit să te salvez.”

Anul XCVIII, APRILIE 2021. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725



LIBERTATEA RELIGIOASĂ ÎN TIMP DE PANDEMIE

*Interviu cu directorii departamentului Libertate Religioasă
din cadrul Conferințelor și Uniunii*

1. Cum a influențat criza sanitară libertatea religioasă în România?
2. Cum ar trebui să se comporte creștinul adventist atunci când unele drepturi îi sunt restrânse în numele siguranței sanitare?
3. Care au fost cele mai frecvente probleme cu care v-ați confruntat în anul 2020?
4. Puteți preciza câteva motive din activitatea dumneavoastră din ultimul an pentru care sunteți recunoscător lui Dumnezeu?
5. Care credeți că sunt cele mai importante aspecte din domeniul libertății de conștiință asupra cărora ar trebui să ne concentrăm atenția în această perioadă?



1. Măsurile impuse de guvernanți au limitat anumite manifestări ale actului de cult, dar nu se poate considera că a fost încălcată libertatea religioasă. Nimeni nu a interzis cuiva să creadă în Dumnezeu, să se roage, să dețină și să citească literatură religioasă, să publice opinii religioase, să se exprime în mediul online sau orice altceva ar avea cu adevărat de-a face cu libertatea credinței religioase. Aceleași limitări care au fost cerute bisericilor au fost aplicate și altor instituții. Nu s-a urmărit în niciun fel ca libertatea religioasă să fie interzisă sau limitată. Trebuie să fim mai atenți la evaluările pe care le facem și la acuzațiile pe care le aducem. Răvna unora de a fi închinători activi, prezenți la manifestările religioase publice, s-ar putea să fie motivată de factori contrari intenției lui Dumnezeu. Când ai posibilitatea să valorifici închinarea în familie, să fii alături de copii și de ceilalți membri ai casei tale pentru a te înfățișa împreună înaintea Domnului, să te rogi și să cercetezi Cuvântul rezidind altare uitate sau abandonate din cauza aglomerării vieții, și totuși insiști că vrei neapărat formele publice de închinare, atunci sunt serioase semne de întrebare cu privire la religiozitatea pe care o trăiești. Să gândim cu luciditate și discernământ; criza sanitară prin care trece lumea de acum nu a afectat în niciun fel drepturile și libertățile religioase pe care Dumnezeu ni le-a dat. Păcatul din noi ne duce însă spre impresii și contestații lipsite de justificare morală.

2. Trebuie să fim modele în ceea ce privește ascultarea. Orice legi prin care se urmărește protecția vieții sau a sănătății populației trebuie ascultate cu toată inima. Aici nu își are locul nicio formă de împotrivire, motivată de presupuse drepturi la exprimări religioase formale, cultice. Contează perspectiva din care abordăm situația. Nu este cazul să avem în vedere cine știe ce pretenții de manifestare liturgică publică atât timp cât o asemenea situație ar presupune un cât de mic risc în dreptul sănătății sau vieții omului. Legile date de Dumnezeu după ieșirea iudeilor

CUPRINS

3 Libertate religioasă

Dănuț Obăgeanu
Sergiu-Daniel Macovei
Valentin Filimon
Niță Petre-Daniel
Beniamin Anca
Mihai Miron
Dragoș Mușat
Libertatea religioasă
în timp de pandemie

12 Educație

Emanuel Sălăgean
Adevărul prezent al educației
adventiste (III)

14 Misiune

Filep-Lukács István
Visează la mai mult!
Visează grupe mici!

16 Info

Centrul de Sănătate și Medicină
Preventivă Herghelia

17 Info

Casele de odihnă
Eforie Sud și Sovata-Băi

18 ADRA

Delia Fărămiță
Adra România primește licență
și acreditare până în anul 2025

20 Reflecții

Emilian Niculescu
Diagrama pedagogiei

23 Teologie

Costel Gogoneață
Imaginea Babilonului, ca element
tipologico-teologic în cartea profetului
Ieremia și în Apocalipsa lui Ioan (IV)

26 Teologie

Florin Lăiu
Imperialismul mesianic (IV)

30 De la inimă la inimă

Aurel Neațu
Perspective administrative

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

din Egipt sunt elocvente în această privință. O serie de situații cu potențial risc de contaminare sanitară, numite necurății, erau puse sub o legislație a prevenției prin care persoanele suspecte a fi contaminate erau obligate să stea fie în izolare la domiciliu, în cazurile mai ușoare, fie să intre în stare de carantină individuală până la clarificare, în cazurile suspecte de lepră. Și nu putem vorbi aici de intenția lui Dumnezeu de a limita sau interzice drepturile și libertățile religioase.

3. Deși ne întâlnim de-a lungul vieții cam cu aceleași situații, dar în variate costumații, care ne testează credința și caracterul, anul 2020, cu criza de sănătate generatoare de alte crize, ne-a pus în față o accentuare, o mai clară conturare a unor realități nedorite, dar prezente în societate și în biserică. Fără o anume logică a înșiruirii am putea aminti aici:

Confuzia. Ne-am confruntat cu multă incertitudine. Întrebări care primeau răspunsuri contradictorii și răspunsuri care se modificau de la o zi la alta. Și parcă ne-a lipsit un reper solid și clar la care să ne raportăm. Aici intervine și absența unei sigure și solide încrederi în adevărul Scripturilor. Interpretări de tot felul aruncate în spațiul public au mărit parcă și mai mult starea de confuzie.

Profesionalismul îndoielnic. Am simțit nevoia ca în situația de criză prin care am trecut să fim informați și îndrumați de cineva care știe atât ce se întâmplă, cât și cum să reacționăm. Însă am constatat că lipsesc specialiștii autentici. Și absența acestora, evidentă în societate, s-a resimțit și în biserică. Teologi și pastori, profesori și administratori, cadre medicale și chiar membri obișnuiți vorbeau unii într-un fel și alții în altul, când într-un fel, când în altul. Prea multă incoerență și prea puțină certitudine. În mod clar nu am fost capabili să ne raportăm la Scripturi într-o manieră profesionistă, coerentă, consecventă și unitară. O criză de sănătate ne-a evidențiat vulnerabilitatea teologică și ne dă de gândit la cum vom face față crizelor religioase care se prefigurează în viitor.

Știrile fără validare științifică. Zvonuri neadevărate au existat întotdeauna. Dar în anul 2020 a fost o nesfârșită publicare a tot soiul de știri care se pretindeau a fi adevăr incontestabil în timp ce nu erau altceva decât erori și fabulații. Am fost constant inundați de teorii conspiraționiste de tot felul și presupuse fapte prin care se demascau o sumedenie de personaje presupuse a fi vinovate de intenții criminale. Știri fără temei și fără urmă de investigații concrete și corecte. Iar mulți dintre noi am fost fie inițiatori, fie colportori de zvonuri. Glasul omului de știință a fost acoperit de vocile falșilor profeți. Și parcă prea mulți au înclinat să creadă zvonul. De aici o altă problemă:

Credulitatea. Așa cum surprindea apostolul Pavel, mulți din biserica de acum s-au dovedit ușor de abătut

de orice vânt de învățătură. Prea multă naivitate. Și asta dovedește slaba cunoaștere a Scrierilor inspirate și prea fragila legătură cu Dumnezeu.

Încumetarea. Pentru ca răul să fie eficient este nevoie să se treacă de la teorie la practică. Aici a intervenit încumetarea. Sfidarea normelor de protecție a ajuns să fie o normalitate. Și este îngrijorător. Din inconștientă, din ambiții nesfinte sau din orice alte motivații, prea mulți membri ai bisericii au sugerat și acționat în opoziție cu legea și cu realitățile înconjurătoare.

Religia greșit înțeleasă. Religia adevărată este orientată spre interior, către valori profund morale; dragoste, pace, bucurie, credincioșie... Criza de sănătate, cu măsurile de protecție și de prevenție care au decurs, a evidențiat o preocupare prea mare față de forma religiei. Fiecare putea să se închine lui Dumnezeu în casa lui și să valorifice timpul izolării pentru a-și consolida sau crește cunoștința din Scripturi. Însă, în loc să valorificăm potențialul acesta, ne-am plâns că ne lipsește închinarea publică formală. Deși nimic din ceea ce înseamnă religie autentică nu ne-a lipsit. Oare domină formalismul în viața noastră religioasă?

Neascultarea dusă până la împietrire. Aproape că avem motive să ne sfâșiem hainele și să ne acoperim capul cu țărână. Pentru orice ochi necontaminat de orbire spirituală s-a putut observa cât de încrâncenată a fost dorința unora de a sfida restricțiile puse de autorități. Aproape de neînțeles. Deși ne considerăm un popor al ascultării de lege, realitatea ne-a dovedit contrariul. Și dacă ne-am arătat atât de nesupuși în fața unor restricții care nu puneau asupra noastră nicio dificultate reală, ce va fi când vor fi date legi cu adevărat abuzive. Ce ne-ar fi spus Isus dacă ar fi fost cu noi pe pământ? El, cel care le spunea iudeilor asupriți de romani să împlinească mai mult chiar decât cereau legile stăpânirii de atunci, legi evident nedrepte.

4. Suntem în viață. Însă trebuie să fim atenți și corecți. Nu suntem cu nimic mai buni decât cei care și-au încetat alergarea în anul care a trecut. Și dacă suntem în viață nu este pentru că Dumnezeu ne-ar fi protejat pe noi, iar pe alții nu. Cât privește activitatea din anul de pandemie, greu de spus pentru ce să fim recunoscători. Am făcut atât cât s-a putut face. Am început să învățăm că trebuie să lucrezi când se poate lucra, pentru că nu se știe clipa când vremurile și împrejurările ne împiedică să mai lucrăm.

5. Ar trebui să ne reeducăm în această privință. Să învățăm că nu orice restricție care poate afecta desfășurarea formală a religiei noastre este o încălcare a drepturilor și libertăților de conștiință. Și poate că, deși nu ne referim la toți credincioșii făcând această precizare, ar trebui ca, înainte să ne preocupe drepturile și libertățile de conștiință, să ne evaluăm atent conștiința. S-ar putea să fim surprinși să constatăm că ne lipsește,

că este deformată, viciată și tocită, că este rezultatul educației omenești mai mult decât al celei cerești. Căci atunci când conștiința noastră va reflecta cu adevărat valorile morale ale lui Dumnezeu, atunci vom fi liberi chiar dacă vom avea lanțuri la mâini și la picioare. Iar da-

că avem conștiința anesteziată de păcat, atunci vom putea beneficia de toate drepturile și libertățile de pe pământ, dar vom fi robi. Libertatea este bună doar împreună cu Isus. ■

Dănuț Obăgeanu, directorul Departamentului
Libertate Religioasă, Conferința Banat



1. Sunt dovezi că această criză sanitară a creat premisele încălcării libertății religioase la nivel global. Cred că reglementarea vieții private și sociale din România a avut rolul de a educa populația în ceea ce privește măsurile de siguranță din punct de vedere sanitar, pentru evitarea unor consecințe ce s-ar fi putut dovedi dezastruoase asupra populației în general.

2. Și în condiții de pandemie, creștinii trebuie să pună mai presus de legea omenească Legea lui Dumnezeu și încrederea în El. Legea lui Dumnezeu este o lege a dragostei și a respectului reciproc. Ancorați în credința adventă a revenirii Mântuitorului nostru Isus Hristos, trebuie să conștientizăm aspectele normative ale drepturilor puse în balanță și să găsim noi modalități eficiente de mărturisire a credinței, să creăm rețele sociale de comunicare puternice, proprii, să oferim celor din jur în fiecare aspect al vieții personale un exemplu de conținut bogat din punctul de vedere al viețuirii practice și depline în Hristos, să afirmăm cu mai mare tărie și înțelepciune dreptul la libertatea de conștiință, de gândire și de religie, să nu încetăm nicio clipă să credem că Dumnezeu este Salvatorul și Mântuitorul nostru.

3. Anul 2020 a însemnat confruntarea cu mai multe oportunități decât probleme cărora a trebuit să le facem față. Limitarea întrunirilor religioase ne-a determinat să privim cu seriozitate transformarea aproape forțată a vieții de credință din punct de vedere social și digital. Am fost nevoiți să acordăm o mai mare atenție spațiului și modului de desfășurare a serviciilor religioase. Biserica a fost întărită de această experiență.

Odată cu pandemia, în fiecare din cele opt județe din zona Moldovei, au apărut lunar noi cazuri de încălcare a libertății religioase. Sunt tot mai dese cazurile în care membrilor adventiști li s-a cerut să se prezinte la serviciu sau la un examen în Sabat, motivându-se în special automatizarea, digitalizarea.

Am avut și cazuri de discriminare ale unor persoane care au avut COVID, un caz în care

mormintele Bisericii Adventiste au fost devastate, un alt caz în care unei biserici adventiste i s-a dat foc ș.a. Cu toate acestea, prezența în unele biserici este mai activă. În aproape toate bisericile, cu sprijinul pastorilor și al membrilor, s-au luat măsuri de igienă eficace, s-au verificat instalațiile și măsurile de respectare a siguranței participanților la serviciile religioase, există o mai bună organizare a fluxurilor de acces și o atenție sporită în slujire.

Bisericile care realizează transmisiuni s-au confruntat cu probleme legislative în ceea ce privește respectarea dreptului la viață privată și au reușit să se adapteze. Deși unele biserici au fost închise, a trebuit să facem față creșterii numărului de noi membri care au ales să se alăture bisericii participând la serviciile religioase.

Închiderea bisericilor și interesul crescut cu privire la viața de credință și sănătate ne-au determinat din primul moment să formăm o echipă de lucru și să creăm studioul de televiziune online ProiectM.ro, complet funcțional, cu un număr bogat de emisiuni și participanți în perioada de criză.

4. Fiecare clipă este un moment de încercare și alegere deplină în slujba lui Hristos. Mă rog pentru aceasta și nu sunt suficiente cuvinte prin care I-aș putea mulțumi lui Dumnezeu pentru Darul lui Hristos și pentru oamenii care formează biserica Sa.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru sprijinul pe care El îl oferă celor care se confruntă zilnic cu probleme la locul de muncă, la școală, în familiile lor sau chiar la biserică. Mulțumesc lui Dumnezeu, în ciuda provocărilor, pentru oamenii devotați credinței pe care El îi are și îi folosește într-un mod tot mai surprinzător pentru mântuirea celor din jurul lor. Mulțumesc pentru timpul pe care încă îl mai avem, mulțumesc pentru darul libertății și mântuirii oferit prin Isus Hristos.

5. Suntem într-un moment istoric de răscruce în ceea ce privește libertatea religioasă. Legislația de peste tot în lume pune azi în balanță drepturile omului. Dacă până în anul 2009 a fost pus în discuție mai ales dreptul la demnitate umană, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona vedem tot mai pregnant apariția unor noi drepturi.

La nivel global, creștinii se confruntă din punctul de vedere al drepturilor cu o legislație care pune în balanță dreptul la viață privată versus dreptul la siguranță publică. Există excese în numele dreptului la exprimare versus dreptul la informare și, ca urmare, se face tot mai resimțit secularismul care insistă pe modelarea mentalității umane pentru a acorda o mai mare valoare securității fizice, sanitare și sociale. Sub auspiciile unei frici

colective, a distanțării sociale și restricțiilor, uneori discriminatorii, se pune evident problema formării unei societăți anxioase, înstrăinate de Dumnezeu, asemenea unor bule de săpun debusolate, cu viduri de putere la nivel global.

Libertatea religioasă este domeniul căruia trebuie să-i acordăm atenția cuvenită când vine vorba de discriminare, de respectarea zilei de închinare, a poruncilor lui Dumnezeu, a principiilor sanitare exprimate în Cuvântul

Său și a credinței noastre. Nu poate exista alt aspect din domeniul libertății de conștiință căruia trebuie să-i acordăm mai multă atenție decât cel al libertății și respectului față de Dumnezeu și față de ceilalți. ■



Sergiu-Daniel Macovei, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Moldova



1. Criza sanitară și măsurile guvernamentale de prevenire sau limitare a infecției COVID-19, aplicate atât în România, cât și la nivel mondial, au atins aproape toate domeniile vieții. În consecință, noua realitate a condus la ridicarea mai multor întrebări privitoare la drepturile și libertățile fundamentale ale omului. Limitările care au afectat practica religioasă au condus la îngrijorări și întrebări dificile despre respectarea libertății religioase. Cu toate acestea, consider că trebuie să evaluăm nivelul respectării libertății religioase având în vedere semnificația acestui drept.

Pe de o parte, măsurile care limitează manifestarea exterioră a actelor religioase trebuie evaluate în contextul mai larg al principiilor de aplicabilitate generală și nediscriminatorie, precum și de proporționalitate în raport cu fenomenul vizat. Astfel că, în România, aceste măsuri trebuie respectate de către toți cetățenii, indiferent de afilierea sau apartenența religioasă. În acest sens, în înțelegerea și interpretarea măsurilor oficiale aplicate în această perioadă este necesar să se țină cont de aceste aspecte oficiale cunoscute.

Pe de altă parte, s-a putut observa în istorie faptul că perioadele de criză, oricare ar fi fost cauzele acestora – economice, sanitare, sociale sau religioase –, au reprezentat un teren fertil pentru acțiuni directe sau indirecte de discriminare sau, uneori, de abuzuri. Situația actuală nu face excepție. În acest sens, libertatea religioasă este un drept fundamental al fiecăruia dintre noi, iar ea trebuie promovată și manifestată în orice context, dar și o binecuvântare pentru care trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu și pentru care trebuie să continuăm să ne rugăm.

2. În orice timp sau context ar trăi, conform mesajului biblic, creștinul continuă să fie sare și lumină pentru societate. În același timp, el poate îndeplini responsabilitatea unică de a fi un promotor al vindecării și speranței.

Pentru creștin, Scriptura oferă repere privitoare la atitudinea potrivită care trebuie manifestată în orice situație, precum și principii de viațuire practică. Observăm că

multe dintre standardele moderne aplicate în strategiile de sănătate publică nu sunt noi, ci au corespondent sau sursă în legile sănătății primite de Moise (inclusiv izolarea sau carantina, Leviticul 13–14).

În același timp, situațiile de criză pot evidenția contrastul dintre valorile eterne promovate de cei credincioși, în raport cu realitățile nedesăvârșite ale societății umane. Deși sunt marcate de provocări semnificative, totuși perioadele de criză oferă oportunități unice de manifestare evidentă a spiritului religiei creștine practice, devenind dovezi în favoarea libertății de conștiință.

Mesajul general al Bibliei și, în special, cel al evangheliilor este în favoarea vieții. Deși ea nu trebuie prețuită în detrimentul ascultării de principiile veșnice ale lui Dumnezeu, totuși viața și binele ființei umane reprezintă scopul practic al slujirii și trăirii altruiste a religiei autentice.

În acest context, creștinul trebuie să aibă o abordare rațională și înțeleaptă inspirată din mesajul complet al Scripturii.

3. Există un tip de probleme care se mențin cu regularitate în atenția activității Departamentului Libertate Religioasă de la nivelul Conferinței Muntenia. Sunt cele care vizează examenele programate sâmbăta, problema înmormântărilor în cimitirele parohiale și dificultăți la locul de muncă pentru păzirea Sabatului.

În ultimul an, am observat că a crescut numărul credincioșilor cărora li s-a cerut prezența la locul de muncă în Sabat și care au solicitat asistență pentru soluționarea acestor situații. De asemenea, în ciuda faptului că activitatea didactică s-a desfășurat online, totuși au continuat situațiile în care au fost programate examene în ziua de sâmbătă.

4. Cadrul general din țara noastră care oferă libertate religioasă este un prim și important motiv de recunoștință față de Dumnezeu. Apoi am putut vedea felul în care Dumnezeu Și-a împlinit făgăduința de a-i sprijini pe copiii Săi, deoarece au fost soluționate toate demersurile credincioșilor adventiști de respectare a drepturilor religioase.

De asemenea, observ cum fiecare ocazie de încercare a credinței și de punere temporară în pericol a drepturilor religioase a putut reprezenta o bună ocazie în care adevărul lui Dumnezeu să fie exprimat și s-a putut oferi o mărturie a exemplului personal despre statornicia și demnitatea urmașului lui Hristos.

5. Libertatea religioasă nu reprezintă un scop în sine, ci ea oferă cadrul adecvat trăirii religiei și facilitează prezentarea mesajului salvării prin Hristos cât mai multor oameni. Astfel că obiectivul final pe care ar trebui să-l avem în atenție prin promovarea libertății de conștiință este predicarea Evangheliei și încheierea misiunii încre-

dițate de Domnul Isus. „Noi nu împlinim voia lui Dumnezeu dacă stăm în tihnă nefăcând nimic pentru a păstra libertatea de conștiință. Rugăciuni fierbinți, stăruitoare trebuie înălțate spre ceruri pentru ca această calamitate să fie amânată până când împlinim lucrarea care a fost neglijată atât de mult. Printre noi trebuie să existe cele mai stăruitoare rugăciuni și apoi să lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre” (Ellen G. White, *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 714). ■

Valentin Filimon, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Muntenia



1. Criza sanitară în cadrul căreia ne aflăm a afectat întreaga omenire și a lăsat cicatrice adânci în sufletul multora, perturbând relații și familii sau determinând despărțiri dureroase. Aceasta a schimbat dinamica vieții cotidiene afectând existența oamenilor în toate domeniile, de la cel economic la cel religios, prin sincopete create în frecventarea liturgicii bisericii sau prin intermediul restricțiilor introduse de către autorități.

Dincolo de toate acestea, pandemia a pus în lumină, poate mai mult ca în alți ani, chestiunea libertăților umane în general și cea a libertății de conștiință în special. Încă de la mugiuri primelor semne de criză, după ce au fost implementate anumite constrângeri ale autorităților, s-au ridicat întrebări legitime cu privire la sferile de influență și autoritate ale statului și ale bisericii. În acest context au căpătat conținut dileme despre rolul statului și al bisericii în raport cu individul și de cine să asculte acesta în dialog cu învățătura Sfintei Scripturi.

Evaluând realitatea din acest punct de vedere, pot afirma că sfera libertății religioase a fost încercată și a suportat provocări. Dacă ne referim la Constituția României, aceasta stipulează în Articolul 25 că dreptul la liberă circulație în țară și în străinătate este garantat. De asemenea, privind Articolul 29 din aceeași Constituție, care pomenește de faptul că libertatea credințelor religioase nu poate fi îngrădită sub nicio formă (alineatul 1) sau faptul că bisericile sunt autonome în raport cu statul (alineatul 5), și evaluând realitatea faptică (biserici închise, restricții de circulație, politica statului care a subordonat prin autoritate sfera de influență a bisericii prin deciziile luate), pot concluziona că această criză sanitară a influențat libertatea religioasă din România prin afirmarea primatului autorității statului în raport cu biserica și relansarea ideii că, atunci când situația o va cere, statul poate să ia măsuri care să afecteze viața comunităților religioase. Din acest punct de vedere, cred că anumite

libertăți umane în general au fost afectate, punându-se în discuție chiar conținutul și relevanța libertății religioase.

În același timp, din punctul de vedere al autorității statului, având în vedere faptul că această criză generată de COVID-19 a determinat probleme de sănătate publică, restricțiile au avut o motivare socială și obiectivă. Între cele două zone de impact, între biserică și stat se derulează viața noastră și constatăm că uneori sunt dificil de gestionat anumite aspecte particulare derivate dintr-o criză sau alta.

Poate că cele întâmplare ne vor determina la o consolidare a credințelor proprii și la o veghere mai atentă în raport cu conservarea libertății religioase.

2. Sfânta Scriptură, care furnizează valori spirituale, menționează faptul că un creștin convertit are o trăire morală și un comportament demn chiar și atunci când se profilează la orizont restricții și probleme serioase. Este pilduitoare experiența apostolului Pavel, care, după ce a parcurs experiențe de viață dificile și a întâmpinat constrângeri mari (persecutat de autorități, vânat de iudei sau batjocorit de așa-zisele somități religioase ale timpului său), a reușit să accentueze aspecte ce țin de comportamentul creștinului și necesitatea ca acesta să dovedească calități morale autentice chiar și atunci când lucrurile îi sunt potrivnice. Pavel nu se lamentează, nu contaatacă și nu pune sub semnul întrebării autoritatea statului. În a doua epistolă a lui Timotei în capitolul 3, versetul 10, el afirmă: „Tu însă ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea.”

Dacă ne gândim și la faptul că în primii ani creștinii au fost mult persecutați de către autoritățile imperiale sau locale, atunci sfaturile lui Pavel cu privire la respectul pe care un creștin trebuie să-l manifeste în raport cu statul sau spiritul civic pe trebuie care să-l aibă un creștin,

în ciuda unui context întunecat, devin și mai pline de relevanță și impact.

Dacă se pune în discuție chestiunea siguranței sanitare, ca în cazul actualei pandemii, cred că, în ultimă instanță, biserica poate accepta renunțarea temporară la programul liturgic propriu cu scopul promovării sănătății și protejării semenilor. Ori tema preocupării pentru sănătate este importantă și este una predilectă atunci când Pavel transmite salutul său, la finalul Epistolei către romani și nu numai.

În concluzie, consider că cei credincioși pot dovedi respect și înțelegere în raport cu anumite măsuri de sănătate publică pe care statul le poate impune într-o situație de sănătate publică, cu mențiunea că întregul comportament creștin și deciziile primordiale ale acestuia trebuie să urmeze ordinea legiferată de Scriptură: întâi ascultăm de Dumnezeu și apoi de oameni, indiferent de statutul acestora și de măsurile pe care le doresc impuse. Înțelepciunea acestei ascultări în raport cu statul trebuie să fie subordonată înțelepciunii care vine de sus și care ne spune să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!

3. Consider că lipsa activităților publice din sfera libertății religioase a însemnat un regres pentru activitatea departamentului din anul trecut. În lipsa unor programe publice (simpozioane, concerte de libertate religioasă etc.), activitatea s-a concentrat asupra cazurilor particulare, a problemelor ridicate de persoanele care au întâmpinat provocări în privința libertății de conștiință.

În acest sens nu au lipsit nevoile exprimate ale studenților de a fi îndrumați și susținuți cu adevărat pentru examenele pe care aceștia le aveau de desfășurat în Sabat. Aș putea aminti aici de situația specială pe care au avut-o de gestionat zecile de studenți de la Facultatea de Medicină și Farmacie din Craiova, care urmau să fie examinați într-o zi de Sabat. A fost o experiență care a evidențiat providența lui Dumnezeu și dorința Lui de a Se implica în rezolvarea unor probleme sensibile pe care tinerii le-au avut de întâmpinat. De asemenea, întâmplarea aceasta a reliefat caracterul nobil și hotărârea autentică a acelor tineri care au făcut orice demers pentru ca problema lor de conștiință generată de examenele din Sabat să fie rezolvată. Și, pentru că Dumnezeu răsplătește celor temerari și perseverenți, în ciuda unor mesaje nepromițătoare, s-a produs minunea care a generat bucurie și credință printre studenții noștri, care L-au văzut pe Dumnezeu prezent în cuptorul de foc al propriilor provocări.

Nu doar studenții au avut constrângeri în ceea ce privește libertatea închinării într-o zi de Sabat, ci și cadrele didactice. În acest sens, amintesc de apelul unui cadru didactic, generat de o problemă de conștiință, situație în care departamentul și-a adus contribuția prin consilierea persoanei în cauză cu scopul rezolvării favorabile a problemei, lucru care s-a și întâmplat.

Un alt aspect al activităților trecute pe care îl doresc menționat se referă la acțiuni prin care anumite materiale de libertate religioasă sau cu caracter moral-spiritual au fost oferite persoanelor din zona academică, administrativă sau politică. În acest demers au fost implicați și anumiți colegi pastori care au direcționat aceste materiale către unele persoane publice din zona lor de referință.

4. Îmi exprim recunoștința față de Dumnezeu pentru că a călăuzit biserica din această țară în mod providențial și i-a creat un context prielnic pentru desfășurarea credinței și realizarea planurilor de misiune.

Când privesc retrospectiv istoriile și provocările anului trecut, pot afirma fără echivoc faptul că Dumnezeu ne-a susținut și purtat prin lumini și umbre spre un orizont luminos. Apreciez intervenția promptă a lui Dumnezeu în susținerea tinerilor studenți care au avut examene în Sabat și, ca urmare a rugăciunilor și perseverenței, chestiunea a fost rezolvată.

Mă gândesc apoi la cadrele didactice sau medicale care au traversat dileme morale și de conștiință cu privire la prezența în ziua de Sabat la locul de muncă și care au ales înțelept și au gestionat situații limită.

De asemenea, prin mijlocirea lui Dumnezeu am realizat diferite contacte cu persoane din zona administrativă, academică și de afaceri din zona Olteniei (primari, prefecți, președinți de Consilii Județene, manageri de top etc.). Ca urmare a acestor perspective, materiale cu caracter de sănătate sau spiritual, calendare de libertate religioasă sau cu mesaje moral-creștine au rămas ca martori tăcuți în birourile acestora. Mă bucură și preocuparea sinceră a colegilor mei pastori, care au înțeles necesitatea de a stabili contacte cu diverse persoane publice și dorința lor de a-i vizita și a le oferi calendare, pixuri personalizate cu sigla bisericii sau materiale diverse care au avut menirea să disemineze informații și valori despre biserica noastră.

5. John F. Kennedy, în discursul inaugural din 20 ianuarie 1961, a susținut că țara sa „trebuie să plătească orice preț, să suporte orice povară, să accepte orice dificultăți, să sprijine orice prieten, să se ocupe de orice dușman, pentru a asigura supraviețuirea și succesul libertății”.

Având în orizontul de gândire această perspectivă, consider că în perioada aceasta atipică trebuie să facem câteva lucruri concrete:

- Să gestionăm comunicarea publică pentru ca ideile false și teoriile cu iz fantezist sau conspirativ să fie înăbușite. Trebuie să fim conștienți că, în lumea noastră afectată de relativism și de flagelul contestării generalizate, este necesar să avem opinii obiective, fundamentate pe Sfânta Scriptură, și o gândire echilibrată animată de Duhul Sfânt.
- Să sporim încrederea membrilor noștri, tineri și mai puțin tineri, că hotărârea lor de a nu-și compromite

libertatea de conștiință va fi în atenția providenței lui Dumnezeu, care va ajuta și va răsplăti credința și sacrificiul celor perseverenți.

- Să fim proactivi și, atunci când sunt sincope în domeniul libertății religioase, un demers grabnic poate deschide orizontul rezolvării unor situații delicate. În acest sens, membrii noștri trebuie călăuziți și ajutați să comunice rapid cu colegii pastori și cu aceia care-i pot consilia cu privire la rezolvarea unor probleme de conștiință.
- Să diseminăm informații despre valoarea demnității umane și a libertății religioase printre decidenții din societate. Să nu uităm că lumina unei atitudini dem-

ne poate birui întunericul oricărei situații, prin intervenția lui Dumnezeu.

- Să fim educați să ne întrebăm sincer dacă ceea ce credem, gândim sau acționăm suportă testul celor trei întrebări: Este oare acest lucru drept? Este just în comparație cu legile lui Dumnezeu? Este în interesul semenilor mei?
- Să nu uităm că o societate a binelui comun, eliberată de egoism, poate fi clădită doar prin participarea activă și plină de entuziasm a fiecăruia. ■

Niță Petre-Daniel, director Departament Relații Publice și Libertate Religioasă, Conferința Oltenia



1. Mai multe rapoarte oficiale, ca de exemplu raportul „Blocarea vocilor critice”, publicat în comun de Civil Liberties Union for Europe (Liberties) și Greenpeace European Unit, au atras atenția că mai multe state UE, inclusiv România, au experimentat restricții disproporționate și îngrijorătoare impuse libertăților civile în timpul pandemiei COVID-19. Conform unui raport al OSCE, România se află printre țările care au restricționat cel mai dur libertatea religioasă în timpul pandemiei. Dreptul la asociere sau dreptul la întruniri pașnice a fost afectat, împiedicând desfășurarea în condiții normale a întrunirilor religioase. Aceasta în condițiile în care știm cu toții că virusul nu a preferat mai mult bisericile decât alte spații publice. Disproporția a fost mai evidentă în prima parte a pandemiei, ulterior s-au văzut roadele dialogului instituțional, iar reacția statului a fost mai echilibrată în raport cu reglementarea întrunirilor religioase pe perioada stării de alertă.

Enunțul Mântuitorului: „Dați cezarului ce este al cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu” nu implică infailibilitatea cezarului (statului), la fel cum nu implică nici infailibilitatea bisericii. Statul poate greși atunci când măsurile de protecție devin necesare de restrictive, biserica poate greși atunci când renunță la lupta pentru libertate religioasă și de închinare.

2. Putem vorbi aici de două reacții. Reacția individului și a bisericii locale, pe de o parte, și reacția reprezentanților bisericii, pe de altă parte. În ce privește prima categorie, considerând nevoia de comuniune și părtășie ca fiind una esențială pentru credincioși, orice modalitate de a păstra legătura cu familia bisericii în perioada unor asemenea restricții este bine-venită și merită să fie folosită cât mai deplin. Lipsa adunărilor publice poate fi măcar parțial compensată de întâlniri mediate online și de orice alt mijloc de comunicare între credincioși. Asemenea situații pun la

greă încercare unitatea bisericii și limitează interacțiunile, dar nu pot împiedica pe deplin manifestarea interesului pentru a menține viața bisericii chiar în condiții mai dificile. Pentru lideri este o provocare suplimentară de a intra în dialog cu autoritățile, care au nevoie să înțeleagă pierderile pe care societatea le acumulează odată cu restricționarea vieții religioase. Nu orice măsură restrictivă este justificată în asemenea situații.

3. Am remarcat faptul că pandemia a devenit un pre-text pentru încălcarea libertății religioase și de conștiință. Menționez în acest sens faptul că o interpretare abuzivă a hotărârilor de guvern privind starea de urgență a condus la desfacerea contractului de muncă al unor persoane pentru că au refuzat să desfășoare anumite activități la serviciu în ziua lor de închinare și de odihnă, deși înainte de angajare a fost reglementat acest aspect. Faptul că pe perioada stării de urgență legislația a permis suprimarea anumitor drepturi și libertăți religioase și de conștiință a încurajat asemenea poziții. O altă situație delicată a fost generată de fixarea unor examene de admitere, la anumite facultăți, într-o zi de închinare și de odihnă pentru anumiți creștini și de refuzul universității de a oferi o soluție în pofida demersurilor inițiate, pentru același motiv al pandemiei. Am constatat pe acest fond o creștere a incidenței cazurilor de încălcare a libertății religioase și de conștiință și a lipsei de deschidere a factorilor implicați, pentru a găsi soluții. La nivelul unor județe au fost încercări de a restrânge libertatea întrunirilor religioase chiar și atunci când cadrul legal național le permitea.

4. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că eforturile de promovare a libertății religioase și de conștiință nu au fost în zadar. El a deschis uși pentru dialog, a creat oportunități pentru afirmarea acestor valori și ne-a ajutat să luăm decizii în armonie cu aceste valori. În aceste vremuri dificile

au fost aduse în atenția publică teme pe care noi le anticipam de mult că vor ajunge în actualitate. Dumnezeu a ridicat multe alte voci care au luptat de partea libertății în mijlocul confuziei și a situațiilor contradictorii.

5. Această perioadă a evidențiat faptul că libertatea de conștiință a devenit o temă importantă de dezbate publică, fiind necesară o susținere și o motivare mai clară a principiilor care stau la baza acestor libertăți. Este vorba de un drept divin pe care nimeni nu ni-l poate refuza. Direcția de amplificare a tensiunilor între statul secular și biserică este greșită, pierderile în acest caz sunt

mari de ambele părți. Se poate ajunge repede de la uz la abuz în ce privește restricțiile care pot afecta libertatea de conștiință în starea de alertă și de aceea se impune o vigilență mărită și reacții prompte și eficiente. De aceea este nevoie de un dialog susținut între autorități și toți factorii implicați în reglementarea vieții religioase pe perioada pandemiei. ■

Beniamin Anca, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Transilvania de Nord



1. După aproximativ un an de la declanșarea crizei sanitare în România, am putut observa o dinamică sporită în ceea ce privește legislația drepturilor fundamentale ale omului, în general, dar și normelor care vizează libertatea religioasă și de conștiință. Cel mai dureros aspect a vizat posibilitatea întrunirilor cu caracter religios în cadrul serviciilor divine (slujbelor religioase), cercurilor de rugăciune sau grupelor de studiu în biserici sau locuințe private.

Astfel, putem afirma că libertatea religioasă a fost afectată în mod direct în contextul pandemiei. Am putea să facem o diferențiere între starea de urgență și starea de alertă declanșate periodic la nivel național. Vidul creat prin starea de urgență în ceea ce privește întrunirile religioase a generat o stare de tensiune și confuzie la nivelul credincioșilor, fiind constrânși să se comporte în zilele destinate închinării și rugăciunii într-un mod diferit de cel obișnuit. Starea de alertă a readus bucuria închinării în locurile publice, chiar dacă aceasta s-a desfășurat sub imperiul măsurilor stricte de protecție. Revenirea la modul obișnuit de închinare este un proces anevoios și de durată, care provoacă în continuare o stare de nemulțumire față de autorități și, implicit, față de cei care susțin la nivelul bisericilor locale măsurile de protecție.

În același timp s-a văzut o polarizare în sânul comunităților religioase cu privire la implicațiile și consecințele crizei sanitare, dar și la nivelul deciziilor care au consecințe juridice. Pe fondul acestor dezbateri și comunicări, se observă o dezvoltare și accentuare a sentimentului de intoleranță religioasă.

Un aspect pozitiv a fost provocarea de a redescoperi închinarea individuală în cercul familiei: ceea ce se numește: religia „în duh și adevăr”. Reevaluarea valorilor individuale, regăsirea actului religios ca un act personal și personalizat au fost o binecuvântare pentru cei dornici de întâlnirea cu Cerul.

2. În mod cert, restrângerea unor drepturi fundamentale care vizează libertatea religioasă declanșează un comportament atipic pentru omul obișnuit cu libertate deplină în acest sens. Creștinul adventist este așezat în postura de a respecta cele două îndemnuri biblice: supunerea față de stăpâniri și „se cade să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni”. În acest context este demn și corect pentru un creștin să se documenteze și să se informeze din surse credibile pentru a lua cele mai bune decizii. Protejarea vieții celorlalți, cu precădere a celor vulnerabili și expuși, trebuie să fie o prioritate, în conformitate cu modelul Domnului Hristos, care a avut o grijă specială față de cei care se aflau în suferință.

3. Cele mai frecvente probleme și provocări au fost de natură organizatorică. Organizarea comunităților în această perioadă a fost o adevărată provocare, atât în perioada stării de urgență, cât și în perioada stării de alertă. A face ca biserica să funcționeze și să rămână unită în jurul mesajului biblic a generat numeroase decizii care au fost primite cu bucurie de către unii și respinse de alții. A fost nevoie de o adaptare la un stil diferit de închinare, o abordare nouă în domeniul comunicării, motivarea credincioșilor la o nouă dimensiune a slujirii, precum și o abordare nouă în vestirea Evangheliei.

4. Un aspect deosebit de important în această perioadă a fost colaborarea cu autoritățile la nivel local. Echipa de voluntari din bisericile adventiste în colaborare cu alte echipe din alte instituții publice au ajutat la gestionarea crizei sanitare prin slujire practică, oferind ajutor, consiliere, aprovizionare cu produse alimentare sau medicamente persoanelor izolate sau lipsite de sprijin. Diferite biserici locale au recepționat mesaje de recunoștință din partea autorităților locale pentru implicarea activă în gestionarea situațiilor locale.

Mai multe persoane care fac parte din Biserica Adventistă sau sunt simpatizante au fost angajate în linia întâi a

actului medical în calitate de medici, asistenți, infirmiere, brancardieri etc., manifestând curaj, dedicare și profesionalism în salvarea de vieți. Acest aspect denotă o înțelegere corectă a Evangheliei care ne îndeamnă să salvăm oameni, atât din punct de vedere spiritual, dar și fizic. Aceste persoane merită aprecierea și recunoștința noastră.

5. Consider că este fundamental important să nu ne părăsim nădejdea biblică și să ne păstrăm concentrarea în ceea ce privește misiunea pe care o avem de îndepli-

nit. În același timp, este foarte important să veghem prin pârgurile și mijloacele legale la respectarea drepturilor fundamentale ale cetățeanului, în așa fel încât libertatea de conștiință să nu fie periclitată. În România, dreptul la libertatea religioasă și de conștiință s-a câștigat greu, dar se poate pierde ușor. ■

Mihai Miron, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Transilvania de Sud



1. Libertatea de întrunire a fost profund afectată din cauza măsurilor de protecție. Faptul a avut repercusiuni asupra programului public de închinare, prin modificări ale orarului serviciilor divine. Programul a fost prescurtat, numărul participanților a fost limitat. În special au suferit activitățile organizaționale, de tip instruire și coordonare, pentru că au fost anulate sesiuni importante la nivel local, regional și național.

2. În istorie, adepților creștinismului le-au fost suspendate multe drepturi. Adesea, în Imperiul Roman și mai târziu, creștinii au fost deposedați de bunuri, torturați, uciși, forțați să emigreze etc. Adventismul românesc și cel european nu a fost străin de aceste realități. Însă restrângerea drepturilor pentru siguranța sanitară nu trebuie să fie asociată cu persecuția religioasă. În Antichitate nu se recunoșteau drepturile moderne de libertate religioasă, și îndemnul Bibliei erau acelea de a nu te împotrivi răului și de a respecta autoritatea, împreună cu evitarea localităților în care se aprindea persecuția.



În implementarea măsurilor de siguranță sanitară, nu creștinii au fost vizați în mod special. Noile reglementări s-au adresat întregii populații, fără deosebire de apartenență religioasă, teritorială sau culturală. Mai mult decât alții, creștinii ar trebui să manifeste responsabilitate maximă în ce privește îngrijirea sănătății, a trupului. Forme vechi de izolare și carantinare se găsesc din abundență în Vechiul Testament.

Pe scurt, adventiștii trebuie să se asigure că, la nivel individual și colectiv, nu pun în pericol propria sănătate și pe cea a semenilor lor. Drepturi foarte importante

(libertatea de închinare individuală, libera exercitare a credinței) și altele fundamentale (rugăciunea, cântarea, închinarea în familie, exprimarea liberă) nu au fost atinse în niciun fel.

3. Foarte mulți credincioși au experimentat teamă și anxietate. Incertitudinile au crescut nivelul de stres resimțit. A fost nevoie de reconfigurarea priorităților, la nivel individual și instituțional. Valul a avut efect în toate mediile de organizare ale bisericii: activitatea educațională, misionară, pastorală, vânzarea de carte etc.

Adaptarea la comunicarea exclusiv prin videoconferințe a reprezentat o provocare ce a trebuit abordată în timp rapid. În multe cazuri au crescut sarcinile de lucru. Sentimentul a fost acela de confruntare cu situații noi și periculoase. Peste toate acestea a fost și fenomenul fake news.

4. Îi sunt recunoscător pentru campaniile de conferințe biblice derulate inter-departamental. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru adaptarea serviciilor divine în cadrul bisericii. Momentul redeschiderii bisericilor, întrunirile din curte, apoi intrarea în lăcașurile de cult au fost vâruri emoționale. Am apreciat dorința credincioșilor de a participa la închinare. De asemenea, îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că, în 2020, am avut stabilitate financiară și de resurse umane. Suntem recunoscători și pentru dezvoltarea departamentului de internet și a acțiunilor întreprinse online în mai multe ramuri ale lucrării.

5. În prezent este nevoie să respectăm opinia celorlalți. Trebuie să acordăm atenție modului în care ne manifestăm când suntem discriminați. Ca întotdeauna, este nevoie să monitorizăm inițiativele legislative în domeniu. Să ne educăm publicul pentru a conștientiza efectele negative ale expunerii fără discernământ la informațiile de pe platformele de socializare. ■

Dragoș Mușat, președinte Asociația Conștiință și Libertate, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Uniunea Română





ADEVĂRUL PREZENT AL EDUCAȚIEI ADVENTISTE (III)

Persoană, identitate și misiune *versus* informație, uniformitate și lipsă de sens (2)

Desființarea omului prin anularea relației, a identității și a misiunii

Încă din 1943, cartea cu titlul *Desființarea omului* (*Abolition of Man*), publicată de C.S. Lewis, ne arată că există sisteme educaționale care încearcă să mistifice realitatea și să-i condiționeze pe copii și tineri. Făcând referire la ceea ce vedea că se petrece în școlile din timpul lui, C.S. Lewis consideră că sistemul educațional tradițional „se îngrijea de elevi așa cum fac păsările cu puii lor când îi învață să zboare; cel de-al doilea se poartă cu ei ca un îngrijitor de la o fermă de pui – îi tratează într-un fel sau altul pentru a atinge scopuri despre care păsările nu știu nimic.”¹ De fapt, C.S. Lewis observă că s-a pierdut și dimensiunea spiritual-personală, care nu numai că oferă contextul cel mai fertil pentru desfășurarea actului pedagogic, ci păstrează permanent în atenție idealul cel mai înalt și „un cer nou și un pământ nou...” (Apocalipsa 21:1).

Chiar dacă nu face referire la dimensiunea spirituală a educației și rămâne numai în domeniul rațional-emoțional al viziunii liberale, Allan Bloom continuă critica strategiilor pedagogice moderne în cartea *Criza spiritului american*. Dorind să arate cât de gravă era situația în anii '70-80 (oare cum o fi acum?), autorul se așteaptă ca

lucrarea lui „să fie privită ca o relatare de pe front”.² El consideră că problemele societății moderne sunt din cauza faptului că universitățile au trădat misiunea lor de a susține „rațiunea și competența, onestitatea intelectuală și angajamentul”³ și s-au mulțumit să prezinte ceea ce prezentul consideră relevant, transformând astfel actul de predare într-o propagandă. Astfel, oamenii au ajuns să fie apreciați mai mult pentru ceea ce fac decât pentru ceea ce sunt. Rezultatul unei astfel de abordări se vede în concluzia la care a ajuns un reprezentat al angajatorilor de top: „Noi angajăm oamenii pentru ceea ce știu și îi concediem pentru ceea ce sunt.”

Dar ceea ce le scapă profesorilor amintiți mai sus și multor alora ca ei, unii dintre ei (poate) bine intenționați, este că programul de desființare a omului a început cu „desființarea lui Dumnezeu”. Un moment foarte important al acestui parcurs tragic a fost strigătul: „Dumnezeu a murit!” Dar prea puțini înțeleg că, după acest triumf nefericit, omul a rămas în agonie. Întotdeauna prețul pe care omul îl plătește pentru înstrăinarea de Dumnezeu este izolarea, singurătatea și teama (Geneza 3:10), ca să nu mai vorbim de tot ce urmează de aici: vinovăția, minciuna, condamnarea și moartea.

Totuși, în ultimul timp se vorbește tot mai mult despre strategii pedagogice în care „elevul/

REZULTATELE
STRATEGIEI DE
A RUPE RELAȚIA
PERSONALĂ
DINTRE CREATOR
ȘI CREATURĂ
SUNT PIERDEREA
IDENTITĂȚII EDE-
NICE ȘI ANULAREA
MISIUNII SPIRI-
TUALE, ADICĂ,
AȘA CUM SPU-
NEA C.S. LEWIS,
„DESFIINȚAREA
OMULUI”.



studentul este în centru”. Dar să nu uităm că, în ciuda celor mai bune intenții, avem de-a face cu o abordare postmodernă de tipul post-adevăr, în care procesul educațional are în atenție cu prioritate nevoi primare sau dorințe, și nu valori și principii universale – transmiterea de informații, și nu o experiență formatoare. Cât despre o perspectivă biblică și spirituală, nici nu poate fi vorba. Chiar dacă sistemele pedagogice actuale păstrează un discurs liberal prin care se susține importanța individului și viziunea multidisciplinară, realitatea ne arată că societatea noastră devine din ce în ce mai uniformizată (inclusiv prin anularea diferențelor de gen/sex), în care trăiesc tot mai multe persoane izolate și care nu-și mai revendică nicio identitate. Așa s-a ajuns ca omul contemporan să nu mai aibă niciun ideal mai presus de ceea ce poate fi câștigat și consumat în clipa prezentă (sensul vieții ca profit⁴), o vreme a necredinței (Luca 18:8) „ca-n timpul lui Noe” (Matei 24:37,38), situație care face să fie lipsită de sens orice discuție despre sensul vieții. Iată care sunt rezultatele strategiei de a rupe relația personală dintre Creator și creatură, pierderea identității edenice și anularea misiunii spirituale, adică, așa cum spunea C.S. Lewis, „desființarea omului”.

Relație, identitate și misiune prin educație

O relație personală cu Dumnezeu, care contează și pentru comunitate, precum și descoperirea cunoștinței care aduce viață capătă valențe deosebite în contextul mai larg al educației. Cum se spune, „am învățat multe din cărți, dar am învățat ce este mai important pentru viață de la câțiva oameni”. De aici și marea responsabilitate a educatorului creștin de a fi un adevărat model pentru ca, prin mijlocirea activității lui didactice și de slujire, să-l apropie pe copil sau tânăr de Marele Educator. Este adevărat că această lucrare începe în familie, va fi continuată de biserică și este de dorit să fie întotdeauna prezentă în instituțiile adventiste de educație. Absolvenții unui astfel de program educațional sunt tineri care apar pe scena cosmică a istoriei, ca Iosif, Estera, sau Hania, Mișael și Azaria, fiind hotărâți să-I rămână credincioși lui Dumnezeu chiar cu prețul vieții. Este interesant că niciunul dintre ei n-a făcut referire la un text, ci s-au încrezut într-o Persoană pe care au descoperit-o prin texte auzite și citite, în urma unei experiențe care se bazează pe o relație de mentorat.

Poate că sub presiunea contemporană a egalității, a fraternității, a globalizării sau a corecții

tudinii politice am pierdut din vedere că Biblia fundamentează misiunea bisericii lui Isus Hristos pe „o chemare” (Matei 4:19; Luca 9:23), „o alege-re” (Luca 5:11) și mai ales pe „o trimitere” (Marcu 3:13,14; Matei 28:19-20). Iar din perspectiva profetică, toate aceste imperative primesc valențe apocaliptico-escatologice în formulări identitare ca „poporul Meu...” (Apocalipsa 18:4), „rămășiță” (Apocalipsa 12:17) și ca „ultimii trei îngeri” trimiși în misiune către o lume gata pentru judecata finală (Apocalipsa 14:6-10). Asumarea misiunii de proclamare a revenirii iminente a Domnului Isus Hristos include și această lucrarea de restaurare a chipului divin în om și afirmarea prezenței lui Dumnezeu într-o lume în care oamenii sunt tot mai puțin dispuși să recunoască evidențele lucrării Sale creatoare. Acesta este și motivul principal pentru care, la Universitatea Adventus și la Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”, din Cernica, se pregătesc pastori, profesori educatori/învățători și asistenți sociali sau asistenți medicali.

Fie că vorbim despre educația adventistă sau orice altă experiență spirituală cu rezultate transformatoare după modelul divin, pentru a primi cunoștința care duce la viață și care ne arată adevărata identitate este nevoie de un angajament personal în relație cu Dumnezeu, angajament care în procesul de educare este mentorat de un profesor consacrat. Dacă exclamația apostolul Pavel: „Și să-L cunosc pe El” (Filipeni 3:10) este rostită ca o rugăciune și devine o preocupare zilnică, atunci există speranță pentru educația care aduce identitate, responsabilitatea misiunii și viață, viață veșnică, și nu informație trecătoare pentru o existență lipsită de sens. ■

**ANGAJAMENT
PERSONAL
EMANUEL
SĂLĂGEAN**



**PENTRU A PRIMI
CUNOȘTINȚA CARE
DUCE LA VIAȚĂ ȘI CARE
NE ARATĂ ADEVĂRATA
IDENTITATE, ESTE NEVOIE
DE UN ANGAJAMENT
PERSONAL ÎN RELAȚIE
CU DUMNEZEU. ATUNCI
EXISTĂ SPERANȚĂ
PENTRU EDUCAȚIA CARE
ADUCE IDENTITATE
ȘI VIAȚĂ.**

¹ C.S. Lewis, *Desființarea omului*, Humanitas, București, 2004, p. 34.

² Allan Bloom, *Criza spiritului american*, Humanitas, București, 2017, p. 13.

³ *Idem*, p. 199.

⁴ Într-un articol cu același titlu, profesorul Cristian Iftode face o analiză pertinentă a opțiunilor asupra cărora se oprește omul actual când trebuie să facă o alegere cu privire la sensul vieții. Una dintre concluziile lui este că „sensul vieții în societatea contemporană se poate [...] exprima foarte simplu: să muncim ca roboții și să consumăm ca sparții. <https://www.scena9.ro/article/sensul-vietii-consum-fericire>.

Emanuel Sălăgean, pastor, șef birou comunicare și relații publice, Universitatea Adventus



WISEAZĂ LA MAI MULT! WISEAZĂ GRUPE MICI!

Viața este schimbare, esența este transformarea!” – conchide Endre Gyökösy. Mă întreb dacă transformarea este doar esența vieții sau transformarea ar trebui să fie esența și scopul schimbării? Evident, ne-am gândit în ultimele luni, văzând multitudinea de schimbări în jurul nostru, că ar fi nevoie de schimbare și în interiorul nostru, pentru a reveni la chipul lui Dumnezeu.

De asemenea, există căi mai ușoare în vederea schimbării decât criza globală. Stabilim cu destulă concizie că cea mai ușoară și mai puțin dureroasă cale de schimbare este rugăciunea. Dar, să recunoaștem, prea puțini dintre noi și prea puțin ne folosim de rugăciune. De aceea Dumnezeu este obligat să schimbe lumea pentru a trezi biserica.

Așa se pare că schimbarea în vederea transformării are loc numai dacă avem un șoc de mărime corespunzătoare. Așa a pătruns în lumea noastră, în biserica noastră, acum mai bine de un an, criza cunoscută și sub numele de pandemia COVID-19, cu consecințele și cerințele asociate sau produse de aceasta.

S-a ajuns la un consens larg în comunitățile noastre asupra faptului că, pe de o parte, ne-a surprins brusc, în mod neașteptat, ca pe o femeie însărcinată durerile nașterii (1 Tesaloniceni 5:3). Pe de altă parte, devenim din ce în ce mai conștienți că lumea noastră va fi semnificativ diferită față de ceea ce a fost. Doar că nu putem evalua încă în ce constă această diferență și pentru ce anume să ne pregătim. Ne obișnuim cu gândul că va veni, dar nu putem recunoaște cum va fi noua ordine mondială sau noua dezordine mondială. Ne uităm neputincioși la schimbare și probabil ne pândește și frica. Ce să facem? Ce putem face?

Ce ne învață Cuvântul lui Dumnezeu despre schimbările care sunt imprevizibile, dar care sunt certe? „Nu te teme nici de spaimă năprasnică, nici de o năvălire din partea celor răi, căci Domnul va fi nădejdea ta și El îți va păzi piciorul de cădere” (Proverbele 3:25-26). Deci nu este corect să ne temem de spaima apărută brusc și nici de vreo schimbare imprevizibilă, deoarece încrederea în Dumnezeu ne păzește. În același timp, trebuie să fim atenți la cealaltă față a pasajului biblic!

Biblia constă practic din două părți. Una dintre fețele Cuvântului o constituie făgăduințele nenumărate printre care și aceea că Dumnezeu ne va ocroti umbletele și viețile. Pe de altă parte, fiecare promisiune – chiar și aceasta – este condiționată. De obicei ne amintim mai bine de făgăduințe, dar ar trebui să acordăm mai multă atenție condițiilor stabilite în Cuvânt. Versetul 21 face un apel: „Fiule, să nu se depărteze învățăturile acestea de ochii tăi: păstrează înțelepciunea și chibzuința.” Înțelepciunea și chibzuința ar trebui să rămână întotdeauna în om. Înțelepciunea a fost sfătuitorul lui Dumnezeu când a creat pământul. „Prin înțelepciune a întemeiat Domnul pământul și prin pricepere a întă-

rit El cerurile.” El a creat totul cu înțelepciune. El nu cunoaște nici rutina, nici a face ceva doar din obișnuință. În timp ce îl cheamă pe om să păstreze înțelepciunea și chibzuința, El, de fapt, solicită ca în spatele tuturor acțiunilor noastre să existe rațiune și chibzuință.

Să ne gândim cât de sătui suntem de lucrurile de rutină, atât în viața noastră personală, cât și în cea a comunității, lucruri care nu pot aduce roadele, rezultatele scontate în viața noastră. O asemenea iraționalitate este dovedită de modul de viață despre care Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Și ce folosește unui om să câștige toată lumea dacă își pierde sufletul?” (Marcu 8:36), în timp ce uităm că Dumnezeu ne-a încredințat tuturor Evanghelia pentru a trăi în conformitate cu ea și pentru a o vesti altora.

Aderarea la chibzuință are ca rezultat trezirea și reînnoirea. În timp ce trezirea aduce o regândire a valorilor noastre, reînnoirea înseamnă o schimbare în organizare și metode.

Mai puține predici, mai multe grupe mici

Să reținem ce scrie Ellen White despre unul dintre obiceiurile noastre, acela de a predica prea mult: „Sunt de două ori mai multe predici la adunări decât ar trebui... Cinci cuvinte schimbate personal pot realiza mai mult decât întreaga predicare... Când audiența nu este atât de mare și majoritatea sunt de-ai noștri, predicați mai puțin. Lăsați oamenii să aibă ocazia să depună mărturie despre ceea ce au auzit¹.

Am observat că, în perioada recentă, comunitățile mai mici au reușit în general să facă față mai ușor provocărilor provocate de epidemie decât comunitățile mai mari, deoarece s-au dovedit a fi mai eficiente în ceea ce privește comunicarea, îngrijirea pastorală și păstrarea distanței. În același timp, s-a observat și în comunitățile mai mari că cei care au găsit anterior un loc într-un grup mai mic, fie că era vorba de o grupă de rugăciune sau una de misiune, în mod firesc s-au acomodat mult mai ușor.

Prin Ellen White, Dumnezeu Și-a avertizat poporul: „Dacă sunt mulți într-o biserică, să se formeze grupe mici care să lucreze nu numai pentru membrii bisericii, ci și pentru necredincioși.

Cel care nu poate greși mi-a atras atenția asupra formării grupelor mici ca bază a efortului creștin. Dacă sunt mulți în biserică, să-i organizăm în grupe mici și să lucrăm pentru necredincioși, pe lângă membrii bisericii. Dacă undeva doar două sau trei persoane știu adevărul, organizați-vă într-un grup de lucru. Păstrați intacte legăturile unității lor, trageți jugul cu forță unită, încurajați-vă reciproc cu dragoste, extrageți putere și curaj unul de la celălalt pentru a merge mai departe.”²² Ea scrie din nou: „Nu avem timp pentru ani de pregătire. Ușile adevărului care se deschid astăzi vor fi în curând închise pentru totdeauna. Mesajul trebuie transmis acum. Nu amânați lucrurile. Nu permiteți inamicului să intre în posesia zone-lor în care ați intrat. Grupele mici să se împrăștie și să facă lucrarea pe care Hristos a încredințat-o ucenicilor Săi.”²³

Grupele mici de-a lungul secolelor

În anul 64 d.Hr., Nero a emis ordonanța sa împotriva creștinilor, care făcea imposibilă construirea templelor de către creștini, iar adunarea lor era, de asemenea, ilegală, dar nimeni nu îi putea împiedica să se adune și să alimenteze flacăra creștină în grupe mici.

Istoricul bisericesc Howard Snyder scrie că, „la fiecare reînviore religioasă majoră a bisericii, creștinii s-au întors de la cursurile de studiu biblic și de rugăciune acasă, unde au vorbit despre credința și experiențele lor.”⁴

O mișcare de renaștere notabilă din Anglia a fost condusă de John și Charles Wesley. John Wesley a scris că „niciun district congregațional nu a înflorit vreodată fără să existe grupe mici în comunitate”⁵.

George Whitefield și John Wesley au aprins focul credinței creștine în America aproape în același timp. În timp ce Whitefield a fost capabil să vorbească atât de tare încât predica sa a putut fi auzită la distanță de câteva mile, fiind ascultată de douăzeci de mii, Wesley a pus accent pe activitatea grupelor mici, pe lângă predicare. Opera lui Whitefield s-a pierdut aproape fără urmă după moartea sa, în timp ce munca metodică a lui Wesley în grupe mici a lăsat pentru posteritate o lucrare care încă și azi se face simțită.⁶

Grupele mici metodiste ale lui Wesley au avut trei activități de bază: (1) Împărtășirea unui mesaj personal de la Dumnezeu cu membrii grupului; (2) O părtășie a comunității, împărtășind bucurii și lupte, tentații și victorii personale; (3) Misiunea grupului.

Prezența sa poate fi văzută și în Mișcarea adventistă. De exemplu, când Ellen White slujea în Melbourne, Australia, existau două mii de grupe mici care operau în oraș ca urmare a trezirii spirituale. Atunci, Ellen White a scris revelația citată mai devreme, că Cel care nu putea greși i-a arătat că la baza slujirii creștine ar trebui să fie organizarea grupelor mici.

Astăzi, într-o țară precum China, unde biserica este persecutată, creștinismul nu numai că a supraviețuit, dar a înflorit prin grupele mici, chiar dacă biserica nu are conducere pastorală⁷.

O similitudine remarcabilă

În timpul cercetărilor noastre despre grupele mici, putem observa că Ellen White recomandă aceleași activități pentru grupele mici pe care le-a introdus John Wesley în timpul serviciului său.

1. Studierea Bibliei: „Mi s-a arătat că taberele noastre vor fi mai atractive și de succes. Pe măsură ce ne apropiem de final, văd că vor fi din ce în ce mai puține predicări și mai multe studii biblice. Grupele mici se vor forma pretutindeni și vor studia Scripturile cu Biblia în mâini, în conversații deschise, informale.”⁸

2. Împărtășirea experiențelor: „Adunați-vă în grupe mici seara, la prânz sau dimineața devreme pentru a studia Biblia. Țineți ore de rugăciune, rugați-vă ca Duhul Sfânt să vă întărească, să vă lumineze și să vă sfințească. Dumnezeu vrea ca acest lucru să se realizeze în inima fiecărui lucrător. Dacă deschideți ușa prezenței în bisericile voastre. Vă veți hrăni din frunzele pomului vieții. În aceste ore prețioase, în timp ce căutați binecuvântarea lui Dumnezeu, ce mărturii ați putea da despre o prietenie intimă cu colegii dumneavoastră de muncă! Aceasta conferă mai multă siguranță și bucurie decât sunetul plăcut al instrumentelor ce cântă în biserică. Hristos va intra în inimile voastre. Doar așa puteți rămâne de neclintit.”⁹

3. Acțiuni de slujire comune: „Porniți grupe mici făcând lucrarea pe care Hristos a dat-o ucenicilor Săi. Să lucrăm ca agenți de publicitate pentru vestea cea bună, să distribuim publicații, să spunem oamenilor despre adevăr. Rugați-vă pentru bolnavi și tratați-i cu remedii naturale, nu medicamente; învățați-i cum să-și recapete sănătatea și să evite bolile.”¹⁰

Aplicația practică

Ar fi benefic pentru noi ca fiecare biserică locală să fie organizată în grupe mici, compuse din câte patru până la șase persoane, unde, cu ocazia întâlnirilor săptămânale, să împărtășim gândurile descoperite din Scriptură, luptele personale, experiențele și să ne organizăm pentru acțiuni de slujire. Serviciile grupelor mici să înlocuiască multe dintre activitățile obișnuite, de rutină, din comunitățile noastre.

**MODELUL
INSPIRAT
FILEP-LUKACS
ISTVAN**



**SĂ NU NE FIE TEAMĂ
CĂ VA VENI UN PERI-
COL CARE AR PUTEA
SĂ NE DISTRUGĂ,
CI SĂ NE FIE TEAMĂ
CA PERICOLUL
SĂ NU NE GĂSEASCĂ
PE ALĂTURI.**

Evident, am învățat lecții din multe alte metode în ultimul an. Ar fi bine dacă fiecare biserică s-ar gândi la ce lecții a lăsat în urmă anul trecut. Cel care se angajează în activități chibzuite și pline de semnificație și păstrează înțelepciunea și chibzuința își poate parcurge drumul cu curaj: „Când se culcă nu va fi îngrozit și visul său va fi frumos.” El doarme în pace chiar și atunci când știe că există pericol, după cum Petru s-a odihnit înainte de ziua periculoasă.

Cel care acceptă sfatul lui Dumnezeu se poate culca liniștit, deși este deplin conștient de posibilul pericol și chiar de moarte, și totuși ca un copil este cuprins de un vis calm și netulburat. „El nu se teme de pericolul brusc”, cel care își îndeplinește lucrarea cu chibzuință, lucrarea pe care Dumnezeu i-a încredințat-o lui și bisericii Sale.

Să nu ne fie teamă că va veni un pericol care ar putea să ne distrugă, ci să ne fie teamă ca nu cumva pericolul să ne găsească

la „margine de drum”, pe alături, în loc să fim pe calea trasată de Domnul! ■

¹ Ellen White, *Sermons and Talks*, vol. 2, p. 88.

² Ellen White, *Mărturii*, vol. 7, p. 22.

³ Ellen White, *Mărturii*, vol. 9, p. 172.

⁴ Howard Snyder, *The Problem of Wineskins*, Downers Grove, ILL: Intervarsity Press, 1975, p. 164.

⁵ Citat de John Mallison, *The Small Group Leader*, Bletchley, England: Scripture Union, 1996, p. 1.

⁶ John Wiest, *Banding Together*.

⁷ David Cox, *Think big, Think Small Groups*, p. 8.

⁸ Ellen White, *Slujitorii Evangheliei*, p. 407; *Mărturii*, vol. 6, p. 87.

⁹ Ellen White, *Mărturii*, vol. 7, p. 195.

¹⁰ Ellen White, *Spalding and Magan Collection*, p. 320.

Filep-Lukács István, pastor, Conferința Transilvania de Nord

Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă Herghelia

Ești specialist într-unul din domeniile de mai jos (vezi lista*), dar ai dori să lucrezi într-un colectiv care nu te stresează, ci va aprecia munca ta, și într-un loc în care să ai timp pentru lucrurile importante din viața ta, cum ar fi familia, copiii, sănătatea și dezvoltarea personală și profesională? Te gândești dacă există un asemenea loc unde să le poți avea pe toate? Cu siguranță că da! Unde? La Centrul de Sănătate Herghelia!

Iată o listă de avantaje pe care le vei găsi la noi:

- cazare gratuită în locuințele instituției (plătești doar utilitățile);
- program de lucru stabil, fără gărzi de noapte;
- vacanțe de iarnă/primăvară, pe lângă concediul de odihnă;
- 2 mese/zi de cea mai bună calitate;
- școală adventistă în apropiere (grădiniță, școală primară, secundară și liceu);
- comunitate cu familii tinere și mulți copii în campus;
- posibilitatea de training în diverse locații din lume, inclusiv la Universitatea Loma Linda, din SUA.

Ce ne dorim de la un medic adventist?

- abilități bune de comunicare interpersonală, compasiune, empatie și respect pentru pacienți;
- competență profesională, rigurozitate, seriozitate și reziliență;
- siguranță de sine, încredere dublată de modestie, simplitate;

- iubire de oameni, interes pentru pacient ca ființă umană;
- spirit de echipă;
- deschidere spre instruire, pasiune pentru dezvoltare personală și profesională.

Dacă dorești mai multe detalii despre beneficiile pe care le vei avea lucrând într-un loc ca Herghelia, trimite CV-ul tău la adresa de e-mail: nicolaegabrieldan@gmail.com. Pe lângă CV, povestește-ne puțin despre tine, despre viața ta și valorile tale cele mai importante.

*Specialități medicale căutate:

Alergologie și imunologie;
Cardiologie;
Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice;
Endocrinologie;
Gastroenterologie;
Geriatric și gerontologie;
Medicină de familie;
Medicină fizică și balneologie;
Medicină internă;
Neurologie;
Pneumologie;
Psihiatrie;
Reumatologie;
Sănătate publică și management.

CASA DE ODIHNĂ EFORIE SUD 2021

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Eforie Sud, str. Mihai Viteazu nr. 49-51, pune la dispoziția membrilor și aparținătorilor bisericii noastre **sejururi de 5 zile, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan)**, într-un imobil nou și modern, compus din 20 de camere cu câte două paturi fiecare, cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov.

Telefon: 0741 123 056. **E-mail:** rezervare.Eforie@adventist.ro

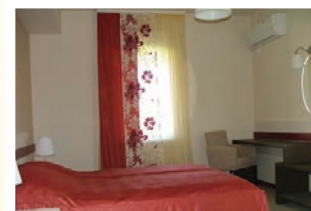
Plata se va efectua în contul Casei de Pensii **RO70BRDE445SV23727864450**, deschis la BRD, **cu mențiunea „sejur Eforie Sud + nume”**, sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

30 mai – 4 iunie	6 iunie – 11 iunie	13 iunie – 18 iunie	20 iunie – 25 iunie	27 iunie – 2 iulie
4 iulie – 9 iulie	11 iulie – 16 iulie	18 iulie – 23 iulie	25 iulie – 30 iulie	1 august – 6 august
8 august – 13 august	15 august – 20 august	22 august – 27 august	29 august – 3 septembrie	

TARIFE: CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani* Cu saltea și lenjerie	Copii între 4 și 14 ani* Fără saltea	Copii între 0 și 4 ani*
mai 125 lei	mai 70 lei	mai 57 lei	gratuit
iunie 135 lei	iunie 75 lei	iunie 60 lei	
iulie/august 155 lei	iulie/august 80 lei	iulie/august 65 lei	
septembrie 135 lei	septembrie 75 lei	septembrie 60 lei	



DE REȚINUT

- ✓ **Sejurul începe duminică, după ora 14, cu servirea prânzului, și se încheie vineri, până în ora 10, după servirea micului dejun.**
- ✓ Rezervarea inițială (telefonică sau prin e-mail) este valabilă cel mult două săptămâni. În cazul neachitării sejurului în contul bancar specificat mai sus sau la casierie, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri excepționale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.
- ✓ **Important:** nu se acceptă animale de companie.

CASA DE ODIHNĂ SOVATA-BĂI 2021

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Sovata-Băi, str. Trandafirilor nr. 64, jud. Mureș, pune la dispoziția membrilor și aparținătorilor bisericii noastre **sejururi de 5 zile, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan)**, într-un imobil modernizat, compus din 11 camere dotate cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov. **Telefon:** 0756 576 600. **E-mail:** rezervare.Sovata@adventist.ro

Plata se va efectua în contul Casei de Pensii **RO70BRDE445SV23727864450**, deschis la BRD, **cu mențiunea „sejur Sovata + nume”**, sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

30 mai – 4 iunie	6 iunie – 11 iunie	13 iunie – 18 iunie	20 iunie – 25 iunie	27 iunie – 2 iulie
4 iulie – 9 iulie	11 iulie – 16 iulie	18 iulie – 23 iulie	25 iulie – 30 iulie	1 august – 6 august
8 august – 13 august	15 august – 20 august	22 august – 27 august	29 august – 3 septembrie	

TARIFE: CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani*	Copii între 0 și 4 ani*
mai – septembrie 110 lei	mai – septembrie 65 lei	gratuit



DE REȚINUT

- ✓ **Sejurul începe duminică, după ora 14, cu servirea prânzului și se încheie vineri, până în ora 10, după servirea micului dejun.**
- ✓ Rezervarea inițială (telefonică sau prin e-mail) este valabilă cel mult două săptămâni. În cazul neachitării sejurului în contul bancar specificat mai sus sau la casierie, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri speciale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.
- ✓ **Important:** nu se acceptă animale de companie.

* neîmpliniți.



ADRA ROMÂNIA PRIMEȘTE LICENȚĂ ȘI ACREDITARE PÂNĂ ÎN ANUL 2025

După un proces laborios ce s-a extins pe o perioadă de mai mulți ani și în care a fost implicată echipa ADRA România, în anul 2020, ADRA Internațional licențiază și acreditează biroul ADRA România, pentru o perioadă maximă de cinci ani, ca membru al rețelei ADRA, în acord cu standardele internaționale ADRA.



Prin reînnoirea licenței, ADRA România rămâne în continuare alături de celelalte birouri ADRA naționale, lucrând în acord cu regulamentele, procedurile, standardele și filozofia ADRA Internațional.

Prezent la ședința națională ADRA România, Michael Kruger, președinte ADRA Internațional, a declarat: „Cei care au fost înainte de mine mi-au povestit lucruri foarte frumoase despre implicarea și impactul biroului ADRA în România. Sunt surprins de ceea ce văd și doresc să multiplicăm proiectele ADRA România la nivel internațional. ADRA România este un exemplu fericit și binecuvântat și dorim ca modelul acesta să fie urmat și de alte birouri ADRA din lume. Vă felicit pentru tot ceea ce faceți.”



„Mă simt onorat să vă informez că revizuirea acreditării AAL pentru ADRA România a fost finalizată. Sunt fericit să vă spun că recomand biroul dumneavoastră să primească acreditarea la următoarea ședință a Adunării Generale ADRA Internațional. ADRA România este un birou de încredere și un exemplu pentru rețeaua ADRA Internațional, așa că vă mulțumesc foarte mult pentru faptul că v-ați angajat să terminați acest lucru. Vă mulțumesc foarte mult și Dumnezeu să vă binecuvânteze”, a declarat Joao Martins, director executiv ADRA Europa.



„Acum, la finalul unui proces intens care a unit echipa ADRA România, nu putem decât să ne bucurăm pentru că am finalizat cu bine etapa aceasta foarte importantă pentru ADRA România: AAL (ADRA Accreditation and



License). Mulțumesc tuturor celor care s-au implicat pentru finalizarea cu bine a tuturor celor 10 criterii, 17 secțiuni și 184 de teme, însă în mod special celor care au lucrat în prima linie: Walter Creciuneac, Tanța Bebereche, Valentina Sturzu-Cozorici, Simona Condrachi și Iuliana Ivănuș. De asemenea, nu sunt uitați cei cu care procesul a început în urmă cu aproape doi ani: Tiberiu Vasilache și Monica Brînceanu. Domnul conduce ADRA România!” a declarat Robert Georgescu, director executiv ADRA România.

„După un proces îndelungat care a presupus o frumoasă și fructuoasă colaborare între toate departamentele biroului ADRA România pentru îndeplinirea criteriilor cerute de către ADRA International, în data de 08 aprilie 2020, biroul ADRA România a primit licența și acreditarea pentru următorii cinci ani. Este un privilegiu ca în urma eforturilor depuse pentru respectarea tuturor criteriilor de funcționare să beneficiem de încrederea acordată la nivel internațional. Dorim să ne continuăm activitatea astfel încât toți actorii implicați (beneficiari, sponsori, voluntari, colaboratori, autorități locale, biserici, angajați) să aibă simțământul implicării în planul lui Dumnezeu pentru binele fizic, emoțional și spiritual al semenilor noștri”, a declarat Walter Creciuneac, secretar asistent director, casier ADRA România.

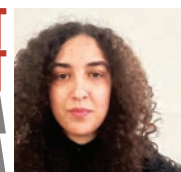


Începând cu anul 2013, ADRA Internațional a demarat pentru prima dată la nivel mondial un amplu proces de acreditare și uniformizare a tuturor birourilor naționale ADRA. Acest demers oferă o mai mare siguranță a dezvoltării și derulării de proiecte, dar și o standardizare a procedurilor fiecărui birou ADRA național.

Joi, 23 iulie 2015, după un proces intens ce s-a extins pe o perioadă de mai multe luni de zile și în care a fost implicată întreaga echipă, ADRA Internațional a oferit licență de funcționare biroului ADRA România. Demersul a continuat, astfel încât miercuri, 08 aprilie 2020, ADRA România primește licența și acreditarea din partea BOARD-ului ADRA International.

Reînnoirea licenței de funcționare oferă, printre altele, biroului ADRA România: dreptul și acreditarea de a folosi numele și sigla ADRA, dreptul de proprietate legală asupra siglei ADRA și dreptul de a defini limitele de folosință ale siglei și drepturilor de proprietate ADRA, asigurându-se că nu vor fi folosite în afara drepturilor permise de ADRA, dreptul și acreditarea de a folosi numele ADRA în toate activitățile publice, inclusiv înregistrări interne, documente publice și comunicări publice, dreptul și opțiunea de a furniza rapoarte standardizate, matrite pentru materiale fizice și electronice și dreptul de proprietate asupra elementelor de identitate vizuală ADRA. ■

**DEVOTAMENT
APRECIAT
DELIA
FĂRĂMIȚĂ**



**ADRA ROMÂNIA ESTE
UN BIROU DE ÎNCRE-
DERE ȘI UN EXEMPLU
PENTRU REȚEAUA ADRA
INTERNĂȚIONAL**

Delia Fărămiță, responsabil marketing și comunicare ADRA România



*Slujim umanității astfel încât
toți să conviețuiască așa cum
Dumnezeu a plănuțit.*

ADRA.ro



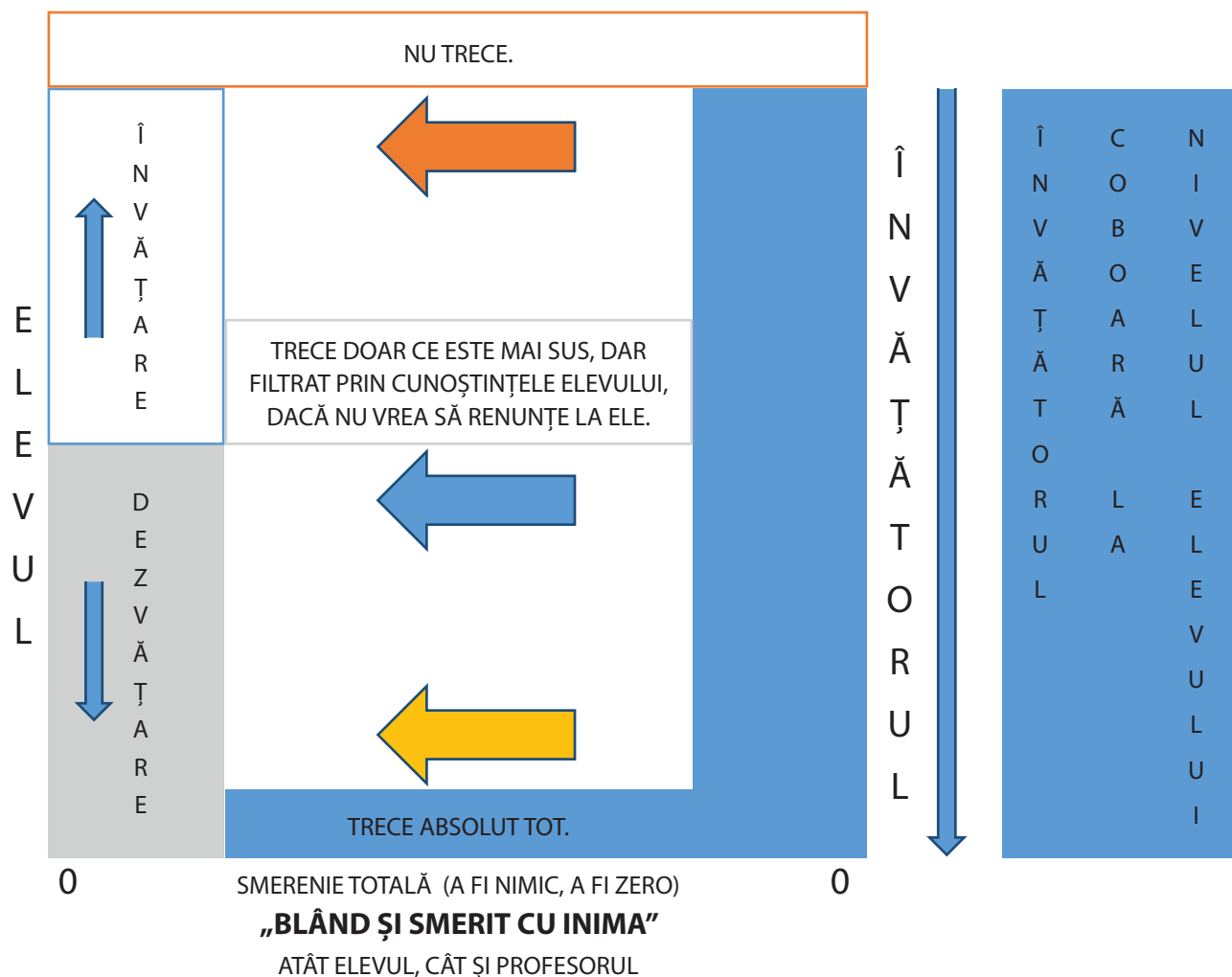
DIAGRAMA PEDAGOGIEI

Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 1:28-30)

Această invitație atât de duioasă conține în același timp și principiile fundamentale ale pedagogiei, principiile esențiale ale artei predării și învățării, adică acumularea de cunoștințe noi

(în limba română se cere această precizare, deoarece învățare poate însemna atât predare de cunoștințe de către profesor, cât și acumulare de cunoștințe de către elev), care ne ajută să întocmim o reprezentare grafică a procesului pedagogic. Ele sunt expuse de Persoana cea mai competentă: Învățătorul învățătorilor. În reprezentarea grafică ce însoțește acest articol, distingem două coloane alăturate, reprezentând cunoștințele profesorului

DIAGRAMA PEDAGOGIEI, CONFORM CU MATEI 11:28,29



și, respectiv, pe ale elevului. Cunoștințele profesorului (aflate în dreapta) umplu toată coloana, ca unul care posedă cunoștințe depline în disciplină pe care o predă. Coloana elevului (aflată în stânga) este doar pe jumătate plină, deoarece, deși deține anumite cunoștințe, mai are multe de învățat de la profesor. Dar cum pot trece cunoștințele profesorului în coloana elevului? Condiția este ca ele să fie conectate, ca în cazul vaselor comunicante. În diagramă redăm grafic trei niveluri de conectare posibile între profesor și elev:

– Dacă cele două coloane sunt conectate sus, la nivelul cunoștințelor maxime ale profesorului, cunoștințele nu vor putea trece la elev. Aceasta corespunde situației în care profesorul i-ar vorbi elevului de la nivelul cunoștințelor sale maxime. Elevul nu ar pricepe nimic: nici termenii, nici principiile, nici legile. Este ca și cum un profesor ar vorbi în termenii matematicii superioare unui elev de clasa a V-a.

– Dacă cele două coloane sunt conectate la nivelul maxim al cunoștințelor elevului (în diagrama grafică de la mijloc), atunci cunoștințele profesorului trec în coloana elevului, dar la acest nivel pot apărea două situații diferite:

a. Când cunoștințele elevului sunt corecte (ceea ce înseamnă că trebuie să fie identice cu ale profesorului până la acel nivel), atunci predarea poate să continue de la acest nivel fără niciun impediment. Acumularea de cunoștințe noi se numește „învățare”, dar trebuie să se așeze pe cunoștințe anterioare corecte.

b. Însă când cunoștințele elevului nu sunt corecte (adică nu sunt identice cu cunoștințele profesorului până la acel nivel), atunci elevul va „filtra” prin cunoștințele sale eronate ceea ce i se predă de către profesor, mai ales dacă ține morțiș la aceste cunoștințe, considerându-le corecte, sau va încerca un amestec de corect cu incorect, ceea ce va fi păgubos atât pentru el, cât și pentru cei cărora le va transmite acest amalgam.

În cazul mai multor materii, formarea corectă a cunoștințelor merge etapizat, asemenea construcției unei clădiri cu mai multe etaje. Nivelurile superioare depind de corectitudinea și soliditatea temeliei și a etajelor inferioare. Soliditatea temeliei depinde de cunoașterea corectă a noțiunilor, a principiilor și a legilor de bază. Doar după însușirea acestora se pot construi etajele superioare. Așa stau lucrurile la materii cum ar fi matematica și, oarecum, fizica. Învățarea corectă a unei limbi depinde de cunoașterea corectă a gramaticii limbii respective. În muzică, de pildă, nu sunt suficiente urechea muzicală și abilitatea.

Fără cunoașterea partiturii, interpretul va cânta după ureche, ceea ce poate fi frumos, dar nu va fi neapărat corect și frumos. Tot așa stau lucrurile și în domeniul religiei. Fără înțelegerea corectă a noțiunilor de bază cum ar fi credință, har, lege, o persoană sinceră și bine intenționată va interpreta Biblia după ureche, după cum i se pare ei că ar fi bine și corect. Acesta este unul din motivele pentru care există o diversitate atât de mare de biserici în creștinism, deși toate susțin că au ca temelie Biblia.

În cel de-al doilea caz (atunci când cunoștințele nu sunt corecte), soluția unică este „golirea vasului”, adică renunțarea completă la cunoștințele eronate, ceea ce în pedagogie se numește „dezvățare”. Adesea, cunoștințele noi nu pot fi așezate doar alături de cele vechi, ci în locul lor. De aceea se impune dezvățarea, adică renunțarea completă la cunoștințele incorecte. Domnul Isus a redat această condiție prin două imagini sugestive:

„Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, altfel, vinul cel nou sparge burdufurile și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.” (Marcu 2:22)

„Nimeni nu coase un petec de postav nou la o haină veche; altfel, peticul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face.” (Marcu 2:21)

Vinul cel nou al învățăturilor cere burdufuri noi, în care nu poate fi nicio picătură din vinul vechi alterat, pentru că ar compromite calitatea vinului nou și chiar l-ar strica. Aici se potrivește avertismentul apostolului Pavel:

„Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala? Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat; căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.” (1 Corinteni 5:6,7)

Nici peticirea unei haine vechi cu petice noi acolo unde sunt găuri în haina cea veche nu este o soluție de durată, deoarece peticele nu se pot armoniza cu materialul hainei vechi.

Realitatea arată că, în general, oamenilor le este mult mai grea dezvățarea decât învățarea, deoarece acele cunoștințe au devenit parte integrantă din personalitatea lor, le-au intrat în sânge și oamenii se identifică cu ele. Renunțarea ar însem-

**SCOALA
SUPREMA
EMILIAN
NICULESCU**



**FĂRĂ ÎNȚELEGEREA
CORECTĂ A
NOȚIUNILOR DE BAZĂ
CUM AR FI CREDINȚĂ,
HAR, LEGE, MÂNTUIRE,
O PERSOANĂ SINCERĂ
ȘI BINE INTENȚIONATĂ
VA INTERPRETA BIBLIA
DUPĂ URECHE, DUPĂ
CUM I SE PARE EI CĂ
AR FI BINE ȘI CORECT.**

**BLÂNDEȚEA ȘI
SMERENIA, ACESTE
DOUĂ VIRTUȚI
PERECHE, VIRTUȚI
ATÂT DE DELICATE
INDICATE DE DOM-
NUL ISUS, SUNT
CONDIȚIILE ȘI
MATERIILE DE BA-
ZĂ ALE ÎNVĂȚĂRII.
DAR PE CÂT ÎI ESTE
DE DIFICIL OMU-
LUI FIRESC SĂ LE
DOBÂNDEASCĂ,
PE ATÂT DE DIFI-
CIL ÎI ESTE SĂ LE
MENȚINĂ.**

na recunoașterea că sunt greșiți și că trebuie să renunțe la sine, ceea ce în general oamenilor li se pare a fi foarte greu. Dar sunt condiții indispensabile progresului și mai ales ale mântuirii, așa cum declară Mântuitorul: „Tot așa, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are nu poate fi ucenicul Meu” (Luca 14:33).

Strâns legat de aceasta, Domnul Isus menționează două virtuți înrudite, care sunt indispensabile învățării: smerenia și blândețea. Smerenia biblică este mult mai mult decât smerenia protocolară, care consideră că nu este frumos să vorbești laudativ despre propria persoană, dar în interiorul tău îți apreciezi meritele și valoarea. Smerenia biblică este redată în Galateni 6:3: „Dacă vreunul crede că este ceva, măcar că nu este nimic, se înșală singur.”

Acel „nimic” din versetul biblic are corespondentul matematic al lui „zero”, ceea ce nu este nici decum o exagerare, ci este urmarea recunoașterii că tot ceea ce suntem am primit de la Dumnezeu. Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit? (1 Corinteni 4:7).

Consecința recunoașterii acestui fapt va fi că, în urma unor realizări oricât de mari, o astfel de persoană, în loc să fie tot mai plină de sine și să urce tot mai sus pe scara atât de tentantă a mândriei, va fi tot mai recunoscătoare față de Dumnezeu.

Ca om, Domnul Isus este și în privința aceasta un model impresionant:

„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.” (Filipeni 2:6,7)

Domnul Isus atribuia toate minunile și toate învățăturile Părintelui ceresc. De aceea, atitudinea ideală este smerirea totală, numită de Isus „smerenia inimii”, o smerenie interioară consimțită, acceptată din convingere, nu doar una comercială sau de politețe. De aceea, în procesul pedagogic se impune coborârea până la nivelul zero al smereniei (smerenia totală) din partea elevului și o conectare la acel nivel, adică la nivelul cel mai de jos al celor două coloane. Astfel conectate, cele două coloane permit (ca și în cazul vaselor comunicante) trecerea completă a învățăturii corecte de la profesor la elev.

În general, oamenii nu se lasă învățați de persoane pe care le consideră inferioare, sau chiar de cei pe care îi consideră a fi la același nivel cu ei, ci doar de cei pe care îi consideră superiori. Ta-

tăl meu, deși avea studii superioare, îmi spunea: „Învăț și de la un copil, dacă are dreptate.” Conform Bibliei, un om cu adevărat înțelept învață chiar și de la furnică.

Dar și profesorul trebuie să fie dispus să se coboare la nivelul elevului, într-o atitudine de smerenie și blândețe. Blândețea, din punct de vedere al predării, este maniera liniștită și calmă atât ca ton, limbaj, cât și o atitudine de empatie binevoitoare a profesorului față de elev în procesul de predare. Dar blândețea este o condiție ideală pe care trebuie să o respecte și elevul. Blândețea și smerenia îl vor face pe elev să fie un „material maleabil”, care se lasă modelat ușor. Tocmai aceste virtuți le-a menționat Mântuitorul și le-a aplicat în tot timpul activității Sale publice în relația cu oamenii. Așa S-a raportat la vameșul Zacheu sau la femeia samaritană, așa a transformat niște pescari în apostoli.

În concluzie: blândețea și smerenia, aceste două virtuți pereche, virtuți atât de delicate indicate de Domnul Isus, sunt condițiile și materiile de bază ale învățării. Dar pe cât îi este de dificil omului firesc să le dobândească, pe atât de dificil îi este să le mențină. Adesea se amintește că lui Moise i-au trebuit 40 de ani ca să învețe blândețea de la oi și de la miei, pentru a deveni „cel mai blând om”; iar poporul Israel a fost condus 40 de ani pe drumul smeririi (Deuteronomul 8:2). Dificultatea nu este de ordin mental, ci este dificultatea „inimii”, a sediului sentimentelor. De aceea Domnul Isus vorbește despre blândețea și smerenia inimii. Ele nu sunt asemenea caietului de calligrafie, a materiei calligrafie, obligatorii doar în primele clase elementare, care apoi nu se mai cer niciodată; sau ca o legitimație de acces într-o instituție, pe care o prezintă cineva în primele zile, ca apoi să nu i se mai ceară pentru că a devenit o persoană cunoscută și, ca atare, nici nu o mai poartă cu sine. Blândețea și smerenia sunt materii obligatorii pentru tot timpul vieții. Ele au roluri diferite. Smerenia este virtutea de care este nevoie mai ales în cazul evenimentelor favorabile, în cazul reușitelor, al succeselor. Ea îl va feri pe om de a-și fabrica din ele „tocurile înalte” ale infatuării sau un pedestal al mândriei, al orgoliilor. Blândețea este virtutea care îl va apăra mai cu seamă de incidentele negative, neplăcute, care pot apărea sub forma observațiilor, a muștrărilor, sau față de orice atac din afară. Ea va ajuta la păstrarea calmului în orice situație și îl va feri să reacționeze în mod firesc, necontrolat. Fie ca fiecare dintre noi să acceptăm invitația Mântuitorului de a învăța în școala Lui! ■

Emilian Niculescu, pastor pensionar



IMAGINEA BABILONULUI, CA ELEMENT TIPOLOGICO-TEOLOGIC ÎN CARTEA PROFETULUI IEREMIA ȘI ÎN APOCALIPSA LUI IOAN (IV)

BABILONUL ȘI METAFORELE CONTRASTANTE

Similitudini tipologice între Ieremia și Apocalipsa

Imaginile Babilonului care sunt caracterizate prin trăsături specifice negative denotă personificarea acestora printr-o anumită figură feminină. Profetul Ieremia descrie cetatea ca având parte de răzbunarea lui YHWH din cauza comportamentului ei pe plan politic, social, religios și moral. Astfel, toate aceste caracteristici de natură defavorabilă sunt cumulate în transpunerea metaforică a portretului babilonian prin sintagma „mamă a cetăților rele”.¹

Construirea acestui portret feminin cu trăsături implicit negative a Babilonului are la bază utilizarea metaforei ținutului/țării prin denumirea cetății cu ajutorul sintagmei „țara caldeilor”.² Această expresie aparține unui context al pedepsei pentru Babilon, anticipând distrugerea și devastarea sa.³

Aceeași încărcătură negativă o întâlnim în Apocalipsa în folosirea unui titlu similar cu cel din cartea lui Ieremia, însă amplificat la nivel metaforic. În Apocalipsa, Babilonul nu este doar „mama cetăților rele”, ci „mama desfrânatelor”.⁴

Conotația negativă este evidentă și este amplificată de prezența celorlalte simboluri ale răului din cartea Apocalipsei: balaurul⁵, fiara⁶ și prorul mincinos⁷. Combinația metaforei spațiului cu metafora femeii este interesantă. Pe de o parte, Babilonul este un spațiu al perversiunii, iar pe de altă parte este puterea care conduce confederația răului (a se vedea imaginea Babilonului călare pe fiară⁸).

Asocierea acestor simboluri ale răului nu-i lasă cititorului nicio altă opțiune de interpretare: Babilonul este o entitate periculoasă. Exortăția din capitoul 18 și avertizarea din capitoul 14 au ca scop „părăsirea Babilonului”. Imaginea aceasta, suprapusă cu elementele Exodului – temă prezentă în cartea Apocalipsa prin prezența diferitor simboluri – construiește imaginea și justificarea teologică a separării de Babilon.

Caracterul negativ al Babilonului este pus și mai mult în evidență de contrastul creat de imaginea pozitivă a cetății Ierusalimului ceresc, aflat în antiteză cu cetatea Babilonului.

1. Contrastul Babilon – Ierusalim

Contrastul moral dintre cele două entități spirituale – Ierusalim și Babilon – este evident dacă analizăm bogăția detaliilor prezentate în Apocalipsa.

Pe de o parte, bogăția Babilonului este prezentată în mulțimea de elemente care descriu „negoțul” acestei cetăți.⁹ Dincolo de acest belșug de bogăție, apare caracterul profanator al Babilonului – „locaș al păsărilor necurate și urâte”.¹⁰

Contrastul estetic este evident și este folosit pentru a descrie contrastul spiritual. Ierusalimul este prezentat ca o mireasă frumoasă, „împodobită pentru bărbatul ei”.¹¹ Detaliile descriptive potențază dimensiunea morală: aur curat, pomul vieții, apa vieții etc.¹²

Contrastul teologic se exprimă și la nivelul cromatic: albul strălucitor al Ierusalimului¹³ în contrast cu stacojiul sângerieu al Babilonului.¹⁴

Aceeași antiteză apare și prin asocierile de personaje-cheie: în Ierusalim – Mielul și Dumnezeu¹⁵, în Babilon – fiara și împărații corupți ai pământului.¹⁶

Toate aceste elemente contrastante au ca scop crearea unei reacții din partea cititorului. Reacția așteptată este părăsirea Babilonului¹⁷, unul din mesaje centrale ale cărții Apocalipsa.

2. Contrastul organizațional–ierarhic

2.1. Ieremia – imaginea supunerii – „Robul Meu”

Babilonul descris de profetul Ieremia prin utilizarea personificată a figurii împăratului Nebucadnețar reprezintă imaginea fidelă a supu-

PERSPECTIVĂ
ESCATOLOGICĂ
COSTEL
GOGONEAȚĂ



BABILONUL RĂMÂNE
UNA DINTRE CELE MAI
COMPLEXE SINTAGME
ALE SFINTEI SCRIP-
TURI, CARE DENOTĂ
UN RELEVANT CARAC-
TER ESCATOLOGIC.

nerii ori de câte ori acestuia i se atribuie sintagma „robul Meu”, devenind astfel un agent devotat al acțiunilor lui YHWH.¹⁸

Expresia „robul Meu” este folosită de Ieremia în două situații care descriu modul lui YHWH de a-și arăta puterea dominatoare în raport cu împăratul Babilonului, transmițând astfel mesajul că El Se află deasupra înfăptuirii oricărui lucru și că Nebucadnețar nu este decât un instrument pentru îndeplinirea faptelor dorite.¹⁹

Cu ajutorul acestei locuțiuni mai sunt caracterizați în mod direct doar puțini oameni ai Vechiului Testament: Avraam²⁰, Moise²¹ și David²². Acest privilegiu vine ca urmare a prezenței legăturii strânse dintre ei și YHWH, bazată atât pe o credință sinceră, cât și pe un comportament neprihănit.

Mai mult, împăratul Babilonului are un corespondent de seamă în istoria poporului Israel, în persoana lui Iosua, cel care este desemnat drept „robul Domnului”²³ și care, asemenea lui Nebucadnețar, a trebuit să ducă la bun sfârșit războiul de exterminare purtat în numele lui YHWH. Asemănările dintre aceste două personaje nu fac altceva decât să scoată în evidență faptul că Nebucadnețar obține o poziție privilegiată din partea lui YHWH datorită comportamentului său obedient.²⁴

De asemenea, utilizarea în dreptul lui Nebucadnețar a sintagmei „robul Meu” poate fi comparată cu momentul în care Cirus, un alt împărat străin, este desemnat de către YHWH ca fiind „unsul Său”²⁵ și agent al acțiunilor Acestuia în vederea restaurării poporului ales. Astfel, împăratul persan reprezintă imaginea unui slujitor devotat cauzei divine. În aceeași măsură, împăratul babilonian urmează a fi cel care va pune capăt neamului răzvrătit, ținând cont de chemarea adresată de către YHWH pentru îndeplinirea acestui deziderat.²⁶

Prin urmare, atât atitudinea lui Cirus, cât și cea a lui Nebucadnețar cu privire la modul de a se raporta la îndeplinirea cerințelor lui YHWH denotă „o conduită de supunere totală”²⁷ față de împlinirea voii Sale.

2.2. Apocalipsa – imaginea dominării – „călare pe fiară”

Figura Babilonului, atribuită imaginii negative a femeii²⁸, este descrisă de Ioan în Apocalipsa prin folosirea sintagmei „șezând pe o fiară” – 17:3, portret care denotă o nouă caracteristică a acesteia: puterea de dominare.

Imaginea dominării – femeia depravată „călare pe fiară” – este o creație originală a autorului, cu niciun „antecedent” biblic clar.²⁹ Fiara cu șapte capete și zece coarne este detaliat descrisă în Apocalipsa 13³⁰, fiind asociată imaginii unui cult imperial caracterizat ca putere a întunericului. De asemenea, culoarea sa stacojie ne reamintește de o altă fiară, balaurul din capitolul 12.³¹ De asemenea, Ioan o descrie pe femeie într-o ținută luxoasă, ba chiar ostentativă, fiind îmbrăcată în haine purpurii și stacojii, ambele culori fiind simboluri ale statutului bogăției³². Nu numai prin îmbrăcămintă, dar și prin accesoriile ei (aur, bijuterii și perle)³³ denotă avere și extravaganță.

Dezvoltând implicațiile detaliilor folosite de autor pentru a remarca imaginea dominatoare a expresiei „călare pe fiară”, Reddish scrie cu privire la femeie:

...este un simbol pentru rang, putere și influență [...]. Ea este atractivă, bogată și puternică. Nu este de mirare că a atras lumea să o urmeze. [...] Ea nu este un simbol al frumuseții care necesită admirație, ci o reprezentare a dezmățului de care îți este scârbă.³⁴

Ca atare, poziția călare a prostituatei pe aceeași fiară cu multe capete întărește alianța dintre acestea, regăsind-o pe depravată în postura de putere dominatoare față de acest imperiu al răului.³⁵ Călare pe fiară, prostituata este transformată dintr-o figură strict feminină a răului într-o imagine a unui simbol politic, ce are drept scop distrugerea drept-credincioșilor Mielului.

Astfel, tabloul redat de Ioan arată spre o evidentă profecie cu caracter apocaliptic. Aceasta are implicații mai întâi la nivel politic și social, pentru ca mai apoi să se extindă spre un inevitabil control al standardului moral și religios.

În concluzie, legătura creată între figura femeii și cea a fiarei subliniază puterea odioasă și rea a acestora ca întreg, întruchipând astfel imaginea dominării totale a pământenilor supuși acesteia, care își vor găsi sfârșitul „în iazul de foc care arde cu pucioasă” (Apocalipsa 19:20)³⁶. În contrast cu această imagine, regăsim postura acelor oameni liberi care vor ieși din mijlocul Babilonului³⁷ obținându-și astfel statutul acesta datorită dependenței față de Dumnezeu lor. Ei vor avea parte de un nou început glorios pe străzile unei cetăți de aur, ca sticla curată” (Apocalipsa 21:18).³⁸

CONCLUZIE

Cu toate că Vechiul și Noul Testament au fost redactate în perioade diferite de timp, scrierile abordează subiecte comune, reliefând unitatea Scripturii.

Așa după cum am văzut în studiul de față, legăturile dintre cele două părți ale Bibliei constau atât în prezența conceptului literar al intertextualității prin cele trei procedee: citarea, aluzia și eco-ul, cât și prin utilizarea noțiunii de tipologie. Aceasta din urmă are o însemnătate aparte față de tema centrală a Scripturii – lupta dintre bine și rău, tocmai pentru a evidenția încercarea autorilor Noului Testament de a înțelege și explica realitățile Vechiului Testament în termenii lui Dumnezeu cu privire la istoria mântuirii.

Având în vedere toate acestea, una dintre temele cu implicații profunde abordate de scrierile sfinte, cu precădere Ieremia și Apocalipsa, este cea legată de imaginea Babilonului. Prin urmare, complexitatea teologică a acestui subiect este

reliefată atât de implicațiile sale pozitive, cât mai ales de cele negative, derulate din punct de vedere istoric și escatologic.

Babilonul ca imagine pozitivă este regăsit numai în cartea profetului Ieremia, întruchipând o figură masculină. Ca atare, metafora Babilonului confundată cu personificarea propriului împărat, Nebucadnețar, ca rob al lui YHWH și agent al acțiunilor Lui, reprezintă recunoașterea calităților sale alese, valoroase, desprinse tocmai din această portretizare.

Imaginea Babilonului, identificată prin conotațiile sale negative, are de-a face cu figura feminină a acestuia. Întâlnită atât în Ieremia, cât și în Apocalipsa, aceasta este descrisă ca metaforă a spațialității, ca loc al distrugerii. Astfel, profetul Vechiului Testament descrie Babilonul ca ținut dezolant și imoral, un oraș personificat de ființa care dă viață, devenită astfel mama cetăților rele. De asemenea, Ioan merge pe aceeași linie, atribuind imaginii Babilonului caracteristicile unui locaș deprimant și depravat, ce se definește cu ajutorul expresiei procreative: mama desfrânatelor.

Prin urmare, aceste similitudini scot în evidență faptul că Babilonul reprezintă întruchiparea răului absolut, iar îndemnul regăsit ca un laitmotiv rămâne părăsirea imediată a ținutului babilonian. Mai mult, și contrastele întâlnite în Apocalipsa, atât la nivel estetic și spiritual (Ierusalim – mireasă *frumoasă*, „împodobită pentru bărbatul ei”³⁹ vs Babilon – *locaș al păsărilor necurate și urâte*⁴⁰), cât și teologic (albul strălucitor al Ierusalimului⁴¹ vs stacojiul sângerieu al Babilonului⁴²) stau mărturie cu privire la această atitudine tranșantă: ieșirea de urgență din mijlocul cetății desfrâului.

De asemenea, un impact important asupra înțelegerii metaforei Babilonului și a implicațiilor sale asupra istoriei mântuirii îl are contrastul organizațional-ierarhic.

Pe de o parte întâlnim în Ieremia imaginea supunerii, redată de expresia „robul Meu”. Aceasta atrage după ea caracterul obedient al Babilonului față de YHWH, personificat prin propriul împărat. În plan opus, stă figura dominării, descrisă de Ioan și exemplificată prin sintagma „șezând pe o fiară”, fapt ce scoate în evidență caracterul universal al depravării.

Așadar, Babilonul rămâne una dintre cele mai complexe sintagme ale Sfintei Scripturi. Imaginile regăsite în dreptul acestuia denotă un relevant caracter escatologic, regăsit atât la autorii Vechiului Testament, cât și în rândul celor care au scris Noul Testament. Figurile cetății babiloniene în-

tâlnite în scrierile profetului Ieremia duc astfel la o înțelegere profundă a implicațiilor Babilonului apocaliptic, raportate la iminenta revenire a celui autointitulat „Luceafărul strălucitor de dimineață” (Apocalipsa 22:16). ■

Costel Gogoneață este pastor, capelan al Asociației Studențești AMiCUS București, psihoterapeut integrativ în formare

¹ Pentru mai multe detalii despre imaginea Babilonului ca figură feminină – mamă a cetăților rele, vezi mai sus pp. 13–17.

² Pentru detalii privind denumirea Babilonului ca „țară a caldeilor”, vezi mai sus p. 13.

³ Vezi Ieremia 25:12; 51:1,8,25,45; 51:4,54.

⁴ Vezi Apocalipsa 17:5.

⁵ Vezi Apocalipsa 12:3–17; 13:2,11; 20:2.

⁶ Vezi Apocalipsa 11:7; 13:1–18; 17:8,11,12,16; 19:19,20; 20:10.

⁷ Vezi Apocalipsa 19:20; 20:10.

⁸ Vezi Apocalipsa 17:3.

⁹ Vezi Apocalipsa 17:3–6; 18:11–13;

¹⁰ Vezi Apocalipsa 18:2.

¹¹ Vezi Apocalipsa 21:2.

¹² Vezi Apocalipsa 21 și 22.

¹³ Vezi Apocalipsa 19:8.

¹⁴ Vezi Apocalipsa 17:3,4.

¹⁵ Vezi Apocalipsa 21, 22.

¹⁶ Vezi Apocalipsa 17, 18.

¹⁷ Vezi Apocalipsa 18:4.

¹⁸ Pentru mai multe detalii despre Nebucadnețar, „robul Meu”, vezi mai sus pp. 6–12.

¹⁹ Vezi Ieremia 25:9; 27:5–11.

²⁰ Vezi Geneza 26:24.

²¹ Vezi Numeri 12:7.

²² Vezi 2 Samuel 3:18; 7:5,8; 1 Împărați 11:13,32,34,38. De asemenea, pentru mai multe detalii legate de utilizarea sintagmei „robul Meu”, atât în dreptul lui David, cât și în privința lui Nebucadnețar, vezi mai sus pp. 6 și 7.

²³ Vezi Iosua 24:29.

²⁴ Pentru mai multe detalii despre similitudinile regăsite între Iosua și Nebucadnețar, vezi mai sus p. 8.

²⁵ Vezi Isaia 45:1.

²⁶ Pentru mai multe detalii cu privire la Cirus și Nebucadnețar, vezi mai sus pp. 8 și 9.

²⁷ Carroll, *Jeremiah*, 532.

²⁸ Pentru mai multe detalii legate de imaginea Babilonului ca figură feminină, vezi mai sus pp. 13–19.

²⁹ Fiara își găsește originea în Daniel 7. Imaginile prostituatei abundă printre profeții evrei, dar niciun profet nu înfățișează o femeie călare pe o fiară.

³⁰ „Simbolul lui Ioan pentru Imperiul Roman”, vezi Reddish, *Revelation*, 324.

³¹ „El are culoarea stacojie deoarece este agentul marelui balaur roșu, Satana”, vezi Reddish, *Revelation*, 325.

³² Culori ale hainelor regale, vezi Reddish, *Revelation*, 325.

³³ Vezi Apocalipsa 17:4.

³⁴ Reddish, *Revelation*, 325.

³⁵ K. Kuhn, „Βαβυλῶν,” *TDNT* 1 (1964): 516.

³⁶ Vezi și Apocalipsa 19:2,3; 20:2,3,10.

³⁷ Vezi Apocalipsa 18:4.

³⁸ Vezi Apocalipsa 21.

³⁹ Vezi Apocalipsa 21:2.

⁴⁰ Vezi Apocalipsa 18:2.

⁴¹ Vezi Apocalipsa 19:8.

⁴² Vezi Apocalipsa 17:3,4.



IMPERIALISMUL MESIANIC (IV)

Introducere

Încercând să înțelegem de ce evreii până astăzi nu acceptă mesianitatea lui Isus din Nazaret, am analizat în articolele precedente conștientizarea tipologiei jertfelor în Israelul antic, precum și felul în care patriarhul Iacov și profeții (Moise, Samuel, David, Amos, Osea, Isaia, Mica, Ieremia, Ezechiel și Daniel) au anticipat, sub inspirație divină, imaginea războinică, imperială a Salvatorului omenirii, pe care iudaismul îl numește Mesia.

Ne vom ocupa acum de marea profeție din Daniel 9:24-27, în care Mesia este figura centrală, în relație cu soarta poporului iudeu, a Ierusalimului, a Templului și a omenirii. Dar, după cum Slujitorul lui Yahwé din Isaia 53 a fost greșit interpretat în mediul iudaic: mai întâi ca un Mesia care suferă din cauza străinilor, apoi ca o personificare a poporului evreu care a suferit mult și pe nedrept din partea străinilor, profeția lui Daniel a fost și este greșit interpretată până astăzi de teologii evrei și de mulți ateologi creștini.

Poemul cronomesianic

Expunem mai jos profeția lui Daniel, într-o traducere proaspătă care ia în considerație cele mai bune studii în acest domeniu.

Deși cartea lui Daniel este scrisă în proză, ea are și pasaje poetice în capitolele 2, 4, 6, 7, 8, 9, 12. Marea revelație mesianică a lui Gabriel către Daniel a fost exprimată în versuri în cap. 9:24-27. Vă rugăm, consultați și notele, acolo unde aveți întrebări.

Această profeție magistrală nu ar avea nevoie de multe explicații dacă ar fi mai întâi înțeleasă de traducători. Prejudecățile împotriva profețiilor în general, precum și înțelegerea insuficientă a limbii ebraice i-a determinat pe unii să creadă că în versetele 25-27 ar fi vorba de doi „unși” (regi sau preoți), unul după primele „7 săptămâni”, altul după „cele 62 de săptămâni”; Conducătorul care vine din v. 25 ar fi Antioh IV sau Titus, iar în v. 27, „El” este, de asemenea, Antioh sau Titus.

*24a O perioadă de șaptezeci de „săptămâni”
24b a fost tăiată¹ și alocată poporului tău
24c și cetății tale celei sfinte:
24d până la culminarea apostaziei,
24e până la umplerea măsurii păcatelor,²
24f până la ispășirea nedreptăților,³
24g până la aducerea dreptății veșnice,⁴
24h până la confirmarea descoperirilor profetice,
24i și până la ungerea Sfântului sfinților.⁵*

*25a Să știi dar și să înțelegi:
25b De la publicarea decretului⁶
25c de restituire și rezidire a Ierusalimului,
25d până la Mesia Conducătorul,
25e vor fi șapte „săptămâni”⁷
25f și încă șaiszeci și două de „săptămâni”.
25g cetatea⁸ va fi rezidită,
25h cu tot cu piața de judecată,⁹
25i chiar în vremi de restriște.*

*26a Dar după acele săptămâni
26b – șase zeci și două –
26c Mesia va fi executat¹⁰
26d și nu va avea¹¹ cetatea, nici Sanctuarul.
26e Poporul Conducătorului care vine se va strica,¹²
26f găsindu-și sfârșitul într-un mare asalt militar;¹³
26g și până la sfârșitul războiului,
26h numai pustiiri au fost hotărâte.*

*27a El va ratifica legământul cu mulți
27b timp de o „săptămână”,
27c iar la mijlocul „săptămânii”
27d va suspenda sacrificiile și ofrandele.
27e În locul Său va fi așezată
27f „urâciunea pustiitorului”,¹⁴
27g până ce sentința distrugerii totale¹⁵
27h va fi turnată asupra pustiitorului.*

Startul cronologic al profeției a fost pus de acești critici dezastruoși pe seama decretului lui Cyrus (Isaia 44:28; 45:13), fără a se ține seama că, de fapt, Cyrus nu a acceptat să îplinească în totul planul lui Dumnezeu și nu a dat niciun decret pentru restaurarea Ierusalimului ca centru administrativ și cetate întărită, ci numai pentru repatriere, restaurare religioasă și rezidirea Templului.¹⁶ Singurul decret care permitea restaurarea fizică și politică a Ierusalimului a fost decretul lui Artaxerxe I (Ezra 7:6-26) din anul 457 î.Hr., decret care a fost pus în aplicare cu mari dificultăți, „în vremi de restriște”, din cauza ostilității autorităților locale (Ezra 4:7-23; Neemia 1-6). Acest decret făcea din Ierusalim un centru administrativ (cu „piața de judecată”, cf. Dan 9:25; Ezra 7:25-26) și cu ziduri de incintă (Ezra 9:9c).¹⁷

Pornind de la anul 457 î.Hr., arcul celor 70 de săptămâni apocaliptice (septenale) alocate iudeilor se încheie în anul 34 al erei creștine, când Marele Sanhedrin nu mai tolerează Evanghelia lui Isus și lansează o campanie de persecuții, începând cu lapidarea arhidiaconului Ștefan. Astfel se încheie timpul iudeilor ca popor ales (Matei 21:43; Marcu 12:9; Luca 20:16). În interiorul arcului celor 70 de săptămâni, profeția trasează trei faze succesive: mai întâi 7 „săptămâni” (49 ani), care se încheie cu primul jubileu al restaurării, justificat cronologic,¹⁸ apoi încă 62 de săptămâni (434 ani), în total 483 de ani, de la decretul lui Artaxerxe (457 î.Hr.) până la apariția publică a lui Mesia Conducătorul (27 d.Hr.).

Ultima săptămână, aceea în care Mesia este dat la moarte, ratifică legământul și suspendă jertfele și ofrandele, se întinde astfel între anii 27 și 34,

mijlocul ei fiind în primăvara anului 31, când trebuie să fi avut loc crucificarea și învierea lui Isus din Nazaret. În ciuda dificultăților cronologice de a confirma cu exactitate anul, luna și ziua împlinirii profeției, certitudinea împlinirii nu are de suferit.¹⁹ Este o împlinire unică. Chiar dacă istoria ne oferă doar aproximații, armonizarea lor cu profeția este spectaculoasă.

Profeția a fost rostită de același înger care avea să aducă fecioarei Maria bunăvestirea (Luca 1:19,26). În fiecare din cele patru stanțe ale acestei profeții, Mântuitorul lui Israel și al lumii este descoperit: în v. 24, ca „Sfântul sfinților”, cel uns ca să facă ispășirea păcatelor și să aducă veșnica dreptate;²⁰ în v. 25, ca „Unsul”, „Conducătorul” (ebr. *Mašiah Naghid*) adică regele-preot așteptat, Mesia, titlu folosit aici pentru prima dată în acest sens; în v. 26, ca Mesia cel dat la moarte și Conducător care urma să vină, iar în v. 27 se face trimitere la El doar prin pronume (El, Său).

Această profeție a fost făcută în mod special pentru iudei, iar Isaac Newton a afirmat că ea este „piatra de temelie a creștinismului”. Dar, din nefericire, a fost fie neglijată, fie răstălmăcită, iar mai târziu, interzisă: „Blestemul cerului să cadă peste cei care calculează data venirii lui Mesia!” „Să li se împrăstie oasele celor care calculează sfârșitul [ed. venirea lui Mesia].” „Să le iasă suflul celor care încearcă să calculeze timpul [venirii lui Mesia].”²¹ Eforturile rabinilor de a eluda sensul mesianic al acestei profeții este astăzi urmat de interpretările ateologice „creștine” și umaniste moderne. Dar sub privirile credincioșilor, ea crește în strălucire, sporindu-le credința. ■

**SALVATORUL
PROFETIZAT
FLORIN
LAIU**



**ÎN MAREA PROFEȚIE DIN DANIEL 9:24-27,
MESIA ESTE FIGURA CENTRALĂ,
ÎN RELAȚIE CU SOARTA POPORULUI IUDEU,
A IERUSALIMULUI, A TEMPLULUI
ȘI A OMENIRII.**



Imperialismul mesianic (IV) « CURIERUL ADVENTIST »

27

¹ Ebr. *neḥtaḳ* (defalcăt: tăiat ca felie, detașat, decupat, excizat, scos deoparte, alocat), cu trimitere la descoperirea anterioară a celor 2 300 „zile” (Dan. 8:14,26-27; 9:2,19,21-23). Este singurul loc în care se întâlnește în Biblia ebraică acest termen, dar el apare frecvent în ebraica rabinică, precum și în alte limbi surori, având forme înrudite și în egipteană veche. În ebraica modernă are sensul de „a felia”, „a tăia”.

² Ebr. *pēša* ‘, cuprinde următoarele sensuri: abandonarea unui legământ de supunere, contestarea unei autorități, smulgerea nelegitimă de sub o anumită autoritate, rebeliune, trădare, dezertare, renegare. În românește, „apostazie” este termenul cel mai potrivit, deoarece cuprinde și ideea de abandonare trădătoare (renegare), cât și aceea de frondă, revoltă (ca în greacă, de unde vine cuvântul *apostazie*). Vezi <https://dexonline.ro/definitie/apostazie>. În traduceri curente, termenul *pēša* ‘ a fost înțeles și redat ca *fărădelege* și *răzvrătire*.

³ Traducerea aceasta (culminarea apostaziei și umplerea măsurii păcatelor) se întemeiază pe citirea critică a învățătorilor evrei (masoreții) din primul mileniu al erei creștine, și probabil au dreptate. Textul moștenit și transmis de ei însă are o altă formă, care fie se datorează unor erori de copiere, fie este forma inițială a textului: „...până la stoparea (oprirea, împiedicarea, închiderea) apostaziei și până la pecetluirea păcatelor”. În acest caz, păcatul este metaforic închis undeva și sigilat (compară cu Zah. 5:5-11; Deut. 32:34; Iov 14:17; 2 Petru 2:4; Apoc. 20:2-3).

⁴ O expresie asemănătoare în Ps. 119:142. Interpretarea acesteia ca personificare se întemeiază pe Is. 51:8 (cf. 53:11) și pe Ier. 23:5-6;

⁵ Expresia ebraică este tradițional citită în două feluri: „*ceva prea sfânt*”, (adică un nou sanctuar, cf. Ex. 28:41; 29:21,36; 30:30; 40:9-15; Lev. 8:10-12,30; Num. 7:1; 35:25; Ezech. 43:12; 45:1-3), sau *Preasfântul / Sfântul Sfinților*, fie ca Mare-Preot (Ex. 39:30; 1 Cron. 23:13), fie ca Mesia, Preotul-Rege, așa cum sugerează contextul imediat (v. 25). Daniel folosește frecvent superlative de acest fel, pentru Dumnezeu, pentru Domnul Hristos sau pentru Nabucodonosor: Dan. 2:37 (regele regilor, cf. Ezech. 26:7; Ezra 7:12), 2:47 (Dumnezeul dumnezeilor), 8:25 (Comandantul comandanților).

⁶ Literal, „de la ieșirea unui cuvânt”. Expresia aceasta se folosește în cazul ajungerii unui fapt la cunoștința publică (cf. Gen. 24:50; Estera 1:17); în cazul transmiterii unui mesaj (Dan. 9:23), sau în cazul unui edict sau decret regal (Estera 1:19; cf. Dan. 2:13).

⁷ Din nefericire, învățații evrei au pus un semn major de oprire, după primele „7 săptămâni”, și aproape toți traducătorii îl respectă. Am descoperit însă că, în zeci de cazuri, acest semn este pus greșit în textul ebraic, uneori chiar în mijlocul unui numeral compus, sau al unei enumerări (Ex. 38:29; Num. 1:46; 26:51; Ezra 1:10). Mesia trebuia să vină nu „după șapte săptămâni”, deoarece se spune în versetul 26 că „după 62 săptămâni, Mesia va fi dat la moarte”. În această privință, traduceri dependente de Septuaginta se dovedesc mai corecte (a se vedea traduceri românești ortodoxe).

⁸ Cuvântul „cetatea” nu se află aici în textul original, dar verbul „va fi rezidită” nu se poate referi decât la Ierusalimul menționat la începutul versetului, deoarece în ebraică acesta este singurul substantiv feminin menționat; toate celelalte, inclusiv „piață” și „judecata”, sunt masculine în ebraică.

⁹ Termenul ebraic *ḥaruṭ* din această expresie are mai multe definiții (*hotărât, harnic; sanie de treierat, mutilare, aur, judecată, decizie judecătorească*). Traducătorii însă l-au redat tradițional ca „zid”, „stradă” sau „săpătură” (canal, val de apărare, groapă), ultima variantă fiind cea mai răspândită. Aceste preferințe ale traducătorilor pornesc de la premisa că termenul corect ar fi fost *ḥuṭ* (uliță), *ḥayit* (zid de incintă), sau *ḥariṭ* (canal, săpătură, val de apărare). Dar cea mai bună soluție este în acest caz de a înțelege cuvântul exact așa cum a fost transmis (*ḥaruṭ*), cu sensul care apare numai în Ioel 4:14 (judecată). Piața de la poarta cetății era în Israel și locul în care se aduna sfatul seniorilor, care funcționa și ca spațiu comercial, ca autoritate administrativă (primărie), și ca tribunal. De aceea este asociată piața cu judecata (tribunalul).

¹⁰ Termenul ebraic nu se referă la moarte obișnuită, ci la cazul tăierii unui copac (Deut. 20:20; Iov 14:7; Is. 22:25; 2 Cron. 2:16), la cazul tăierii jertfei de legământ (Gen. 26:28; Ezra 10:3), la cazul pedepsei capitale pentru crime condamnate de Lege (Num. 15:30;). Este echivalent cu „lichidat”, „exterminat”, „dat la pieire”, „șters de pe pământ”, „nimicit” (Ps. 37:28; Naum 2:1; Obadia 1:10) etc.

¹¹ Traducătorii se împotmolesc de regulă la expresia „nu va avea”, adăugând de la ei complementul direct (nu va avea *nimic*; nu va avea *pe nimeni*; nu va avea niciun *ajutor*; nu va avea nicio *vină* etc.). Această situație se datorează învățătorilor evrei de acum 1200-1500 de ani (masoreții), care au adăugat un semn major de oprire (a se vedea și nota 7), secționând propoziția. Sintaxa ebraică cere un complement direct după expresia „nu va avea”, iar acest complement urmează imediat în ebraică: „cetatea și sanctuarul”. Mesia, potrivit așteptărilor, trebuia să fie rege și preot suprem în felul lui Melhisedec (Ps. 110; Evrei 5-7). Prin urmare, Mesia are dreptul absolut asupra capitalei unde se află tronul și asupra templului ca centru de închinare. Dar El a fost dat la moarte tocmai pentru că nu I-au fost recunoscute calitatea mesianică și dreptul asupra cetății și asupra sanctuarului.

¹² Îndepărtarea semnului de oprire, care a fost greșit (sau intenționat?) pus după expresia „nu va avea”, determină împărțirea în propoziții și versuri așa cum se vede. „Poporul Conducătorului...” devine subiectul propoziției, iar verbul *ṣaḥat*, care înseamnă „a distruge”, „a (se) strica”, este tradus aici „se va strica”, deoarece atunci când este asociat cu „poporul”, fiind intransitiv, are sensul de „a se strica” (Ex. 32:7; Deut. 4:16, 25; 9:12; 31:29; Deut. 32:5; Jud. 2:19; Ps. 14:1; Ps. 53:2; Is. 1:4; Ier. 6:28; Ezech. 16:47; 2 Cron. 27:2; Țefania 3:7). În același timp, expresia „Conducătorul care vine” este, evident, cel anunțat în versetul anterior: „Mesia Conducătorului”.

cu același cuvânt ebraic (*naghid* = lider, întâi-stător, prinț, voievod), și nu un altul care ar veni să distrugă cetatea și sanctuarul. (Cf. William Shea, “The Prophecy of Daniel 9:24-27,” in *70 weeks, Leviticus, Nature of Prophecy*, ed. Frank Holbrook, Biblical Research Institute, Washington DC, 1986, 93).

¹³ Textul ebraic folosește aici termenul *śēṭef*, care la origine înseamnă „inundație”, dar care se folosește frecvent în sens figurat, în descrierea unui război, având astfel sensul de „mare invazie”, „iureș”, „asalt militar” (Is. 8:8; 28:15,17-18; 30:28; Ier. 8:6; 47:2; Naum 1:8; Dan. 11:22,26,40). Există o relație logică între prezicerea că poporul se va strica și aceea că își va găsi sfârșitul într-o mare năvală de oști invadatoare.

¹⁴ Aceste două versuri din v. 27 sunt o tentativă de reconstituire critică a textului care, așa cum îl moștenim, este evident alterat: lipsește verbul din propoziție, iar expresia „pe aripa urâciunilor... pustiitor” este încurcată și neverosimilă. Reconstituirea textului a fost făcută parțial după Septuaginta, care este citată și în Matei 24:14, iar expresia *‘al kənaf* (pe aripă/margine) a fost citită *‘al kannô* (în locul Său) – expresie obișnuită în ebraica lui Daniel (11:20,21,38). O alternativă ar fi traducerea „și pe aripa templului va sta (va fi așezată) urâciunea pustiirii”, așa cum sugerează Septuaginta.

¹⁵ Daniel a împrumutat aici limbajul exact din Isaia 10:23; 28:22b, despre o distrugere totală și universală.

¹⁶ 2 Cron. 36:22-23; Ezra 1:1-4; 3:7; 4:3-5; 5:13-17; 6:3-5; cf. Ier. 18:5-10.

¹⁷ Din nefericire, aici termenul ebraic *gadér* (zid de incintă) a fost tradus ca „apărare” sau a fost asociat cu Templul. Dar textul ebraic afirmă: „...Dumnezeul nostru... a înclinat spre noi bunăvoința împăraților Persiei, ca să ne dea mijloace de trai, să ridicăm Casa Dumnezeului nostru, s-o înălțăm din ruine și ca să ne dea *zid de apărare* în Iuda și Ierusalim”. O altă expresie asociată cu restaurarea Ierusalimului și a Iudeei se află în Ezra 7:14 („să cauți binele Iudeei și al Ierusalimului” EDCR).

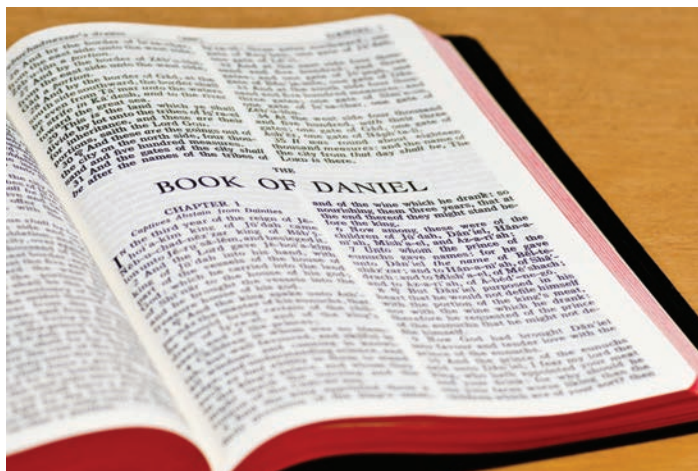
¹⁸ Este admirabil și provocator faptul că anii sabatici actuali, care încă se păstrează în iudaism, se pot justifica cronologic numai dacă cele 70 de săptămâni reprezintă un nou început al sistemului sabatic și jubiliar. Anii 457 și 408 î.Hr., precum și anii 27 și 34 d.Hr. sunt în continuitate neîntreruptă cu anii sabatici actuali, pe care evreii îi numesc *șmita*. De exemplu, anul 2021–2022 (din toamnă în toamnă) va fi de asemenea *șmita*. Numărați din șapte în șapte înapoi, ca să vedeți unde ajungeți! (Baruch S. Davidson, “When is the next Sabbatical year?” in Chabad.org, © 1993–2020 Chabad-Lubavitch Media Center; Mandel Leadership Institute, “Symposium: Looking Toward Israel’s Shmita Year”, May 26, 2019; © 2020 Mandel Foundation – Israel; En.Wikipedia “Shmita”).

¹⁹ Există oarecare dezbatere asupra cronologiei misiunii lui Ioan Botezătorul, a lui Isus și a lui Pavel. Anumite date ale NT sunt interpretate superficial, dar cu pretenții exagerate. Anul botezului lui Isus (Luca 3:21-22), al 15-lea al lui Tiberius, ar fi anul 29, dacă domnia lui Tiberius se socotește de la moartea înaintașului său Augustus (anul 14). Dar dacă se socotește din anul când Tiberius a fost asociat la domnie cu Augustus, cu doi ani mai înainte, atunci anul al 15-lea este 27. Atunci Isus avea aproximativ 30 de ani (Luca 3:23). Știm că Isus s-a născut înainte de moartea lui Irod cel Mare, care a avut loc în primăvara anului 4 înaintea erei creștine – ceea ce înseamnă că era creștină, când a fost inventată, la secole după nașterea lui Isus, a fost calculată cu o eroare de circa 4 ani. Dacă Isus S-a născut înainte de moartea lui Irod, probabil în toamna anului 5 î.e.n. (ca să rămână timp și pentru evenimentele descrise în Matei 1-2) și la botez avea „cam 30 de ani”, aceasta confirmă data profetică a anului 27. Ultimul septenal din cele 70 a fost un timp în care legământul mesianic (Evangelhia) a reprezentat ultima ofertă a lui Dumnezeu pentru Israel. Noul legământ le-a fost oferit mai întâi lor (Ier. 31:31; Rom. 9:4; Evrei 9:15). Încheierea perioadei de 70 săptămâni în anul 34 d.Hr. poate fi calculată după cronologia misiunii lui Pavel, apreciindu-se data convertirii lui (imediat după martiriul lui Ștefan) în anul 34 (vezi BlueLetterBible <https://www.blueletterbible.org/study/paul/timeline.cfm>).

²⁰ Termenul ebraic pentru dreptate (*ṭēdeq*) înseamnă, după dicționarul ebraic: normalitate, corectitudine, justiție, victorie, succes și chiar grație (har, dreptatea salvatoare a lui Dumnezeu). Cornilescu, în dorința de a găsi un echivalent românesc cât mai acceptabil teologic, a folosit în unele ediții expresia „stare după voia lui Dumnezeu”, iar în ediția cea mai difuzată, a ales termenul „neprihănire” (feciorie, curăție, nevinovăție), care nu este chiar cel mai fericit echivalent.

²¹ <https://www.hopechannel.com/au/read/the-prophecy-curse>. Rabbi Samuel b. Nachmani, în numele lui Rabbi Ionatan, citat în Sanford R. Howard, *L’Chayim: Finding The Light of Shalom* (Thorsby, AL: Sabbath House, Inc., 1999), p. 209. Referința care se dă de obicei este la *Talmud*, Sanhedrin, 97b, vol. 2, Soncino Press, p. 659, citat în cap. 12 din Rambam, “Hilchos Melachim”, în *Mishneh Torah*.

Florin Lăiu este profesor de Biblie pensionar





PERSPECTIVE ADMINISTRATIVE



**ÎN ONOAREA
DOMNULUI
AUREL
NEAȚU**

**CELE MAI MARI
BIRUINȚE ALE BI-
SERICII LUI HRIS-
TOS NU SUNT
ACELEA CARE SE
OBTÎN PRIN TA-
LENT ȘI EDUCAȚIE
SAU PRIN FA-
VOAREA OAME-
NILOR, CI SUNT
ACELE BIRUINȚE
CÂȘTIGATE ÎN
CAMERA DE
AUDIENȚĂ CU
DUMNEZEU.**

In viața Bisericii Adventiste a sosit vremea sesiunilor oficiale de lucru, la nivelurile administrativ-teritoriale. După regulamentele ecleziastice, periodic actualizăm schema de organizare și, în cursul lunii martie, cu ajutorul lui Dumnezeu, delegați, prezbiteri și pastori s-au întrunit pentru a-și alege împreună conducătorii.

La momentul în care scriu aceste rânduri (joi, 25 martie 2021), avem deja rezultatele alegerilor din două regiuni, Muntenia și Transilvania de Nord, urmând ca în zilele următoare, dacă nu vom fi împiedicați de măsurile suplimentare anti-COVID-19 anunțate în această seară, să se finalizeze lucrările în celelalte trei regiuni: Moldova, Banat și Oltenia.

Pentru ca biserica să fie puternică în lume și alegerile să fie călăuzite de Providență, a fost nevoie ca noi, marea familie de credincioși, să ne reamintim un secret bine punctat în scrierile lui Ellen White: „Cele mai mari biruințe ale bisericii lui Hristos nu sunt acelea care se obțin prin talent și educație sau prin favoarea oamenilor – scria profetul –, ci sunt acele biruințe câștigate în camera de audiență cu Dumnezeu” (Ellen White, *Rugăciunea*, p. 76).

Prin urmare, am petrecut mai mult timp în camera de audiență, cu cereri pentru biserica vie a lui Hristos și pentru victoria cauzei sfinte în lume.

Este nevoie ca întreg poporul lui Dumnezeu să mijlocească înaintea lui Dumnezeu. În scrierile inspirate avem o reflecție deosebit de încurajatoare pentru cei care nu au un cuvânt hotărâtor în conducerea societății, dar influențează puternic mersul lucrurilor. „Un apel către Cer făcut de cel mai umil dintre sfinți îl înspăimântă pe Satana mai mult decât hotărârile din guverne sau poruncile împăraților” (*Ibidem*, p. 90).

Cu atât mai interesat ascultă Dumnezeu apelurile făcute de credincioși pentru biserică, la vreme de nevoie! Biserica rămâne subiectul atenției Sale supreme atunci când reprezentanți din fiecare comunitate locală formează comitete de lucru și votează responsabili executivi pentru următorii patru ani.

Din punct de vedere administrativ, desfășurarea adunărilor electivă în pandemie a fost un proces solicitant. S-au luat măsuri adaptative, pentru ca lucrările să se poată desfășura în bune condiții. Prin decizia Comitetului executiv al Uniunii de Conferințe, s-au implementat unele proceduri de transparentizare și eficientizare a votului în grupele de lucru.

Alături de colegii desemnați în calitate de consilieri ai lucrărilor, m-am rugat ca Acela care este minunat la sfat să-și arate harul în toți cei prezenți, iar planurile Lui să fie considerate mai presus de orice.

„Hristos dorește ca urmașii Săi să fie aduși împreună în plenul bisericii, respectând ordinea, având reguli și disciplină și fiind supuși toți unii altora, prețuindu-i pe alții mai mult decât propriile persoane. Unitatea și încrederea sunt esențiale pentru prosperitatea bisericii” (Ellen White, *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 345).

Semnătura unui creștin autentic este onoarea, iar recomandarea apostolului Pavel este să ne întrecem în a ne stima unii pe alții. Să îl onorăm pe cel de lângă noi mai presus de noi înșine. „În cinste, fiecare să dea întâietate altuia” (Romani 12:10). În acest sens, pe rețelele de socializare și pe blog am lansat un apel public pentru cei aproximativ o mie de delegați la adunările electivă – să dezvoltăm împreună o cultură a responsabilității, a transparenței și a onoarei.

Mesajul spiritual pe care l-am prezentat în deschiderea sesiunilor oficiale de lucru a avut în centru declarația apostolului Pavel din Filipeni 1:21: „Pentru mine, a trăi este Hristos și a muri este un câștig.” Delegații au fost îndemnați să-L onoreze pe Dumnezeu prin tot ceea ce fac, pentru ca la finalul lucrărilor să putem spune cu toții că voia Lui a fost împlinită și biserica Sa a triumfat.

„Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin” (Efeseni 3:20-21). ■

Aurel Neațu, președinte, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România



I. „BUCATE” DIN BIBLIE

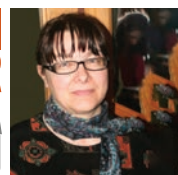
Puneți în ordine literele și veți descoperi o listă de mâncăruri din vechime.

- | | |
|---------------------------------|----------------------------------|
| 1. meazi - _____ (Exodul 13:6) | 5. așc - ____ (1 Samuel 17:18) |
| 2. ntu - ____ (Geneza 18:8) | 6. șapte - _____ (Matei 15:36) |
| 3. rteut - _____ (Geneza 18:6) | 7. iocrab - _____ (Geneza 25:29) |
| 4. inâpe - _____ (Exodul 29:32) | |

Continuați lista de mai sus cu mâncărurile descoperite de voi din lectura Bibliei.

_____	_____
_____	_____

**CITESC ȘI
DESCOPĂR**
**ALINA
CHIRILEANU**

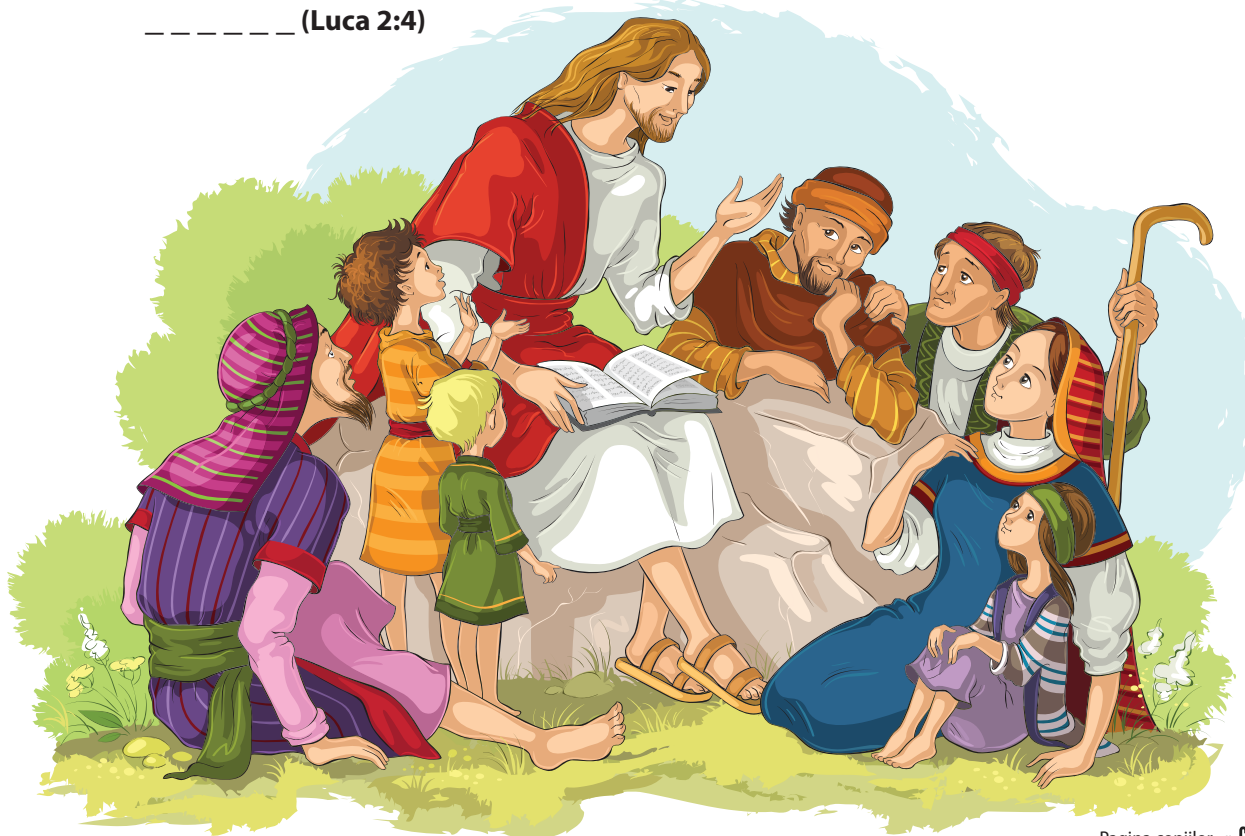


Alina Chirileanu este
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe.

II. RECUNOAȘTE ȚINUTUL

Încercați să descoperiți, din descriere, despre ce ținut este vorba și notați-l în spațiul punctat.

1. Regiune istorică situată în sudul Mesopotamiei, nucleul regatului caldeo-babilonian, întemeiat de Nabopolassar (secolul al VII-lea î.Hr.). _____ (Geneza 11:28)
2. Lot a văzut că ținutul era bine udat și se asemana cu o grădină a Domnului – _____ (Geneza 13:10-11)
3. Iosif s-a suit din Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea lui David – _____ (Luca 2:4)



Răspunsuri: 1.
1. Azime; 2. Unt;
3. Turte; 4. Paine;
5. Cas; 6. Pește;
7. Ciorbă.
Il. 1. Caldeea;
2. Câmpia
Iordanului;
3. Betleem.

ISUS A ZIS...

conferințe biblice prezentate
de Biserica Adventistă de
Ziua a Șaptea din România

din **2 APRILIE 2021**
de la **ORA 21:00**

LIVE



adventist.ro



ISUS A ZIS...

Prezintă pastor
Daniel Olariu

2 aprilie

„Nu aruncați
lucrurile sfinte”

3 aprilie

„Ce iese din gură
spurcă pe om”

4 aprilie

„Unul va fi luat,
altul lăsat”

5 aprilie

„V-am cântat...
și n-ați jucat”

6 aprilie

„Morții să-și
îngroape morții”

7 aprilie

„Lucrurile... sunt
ascunse de ochii tăi”

8 aprilie

„Un singur lucru
îți lipsește”

9 aprilie

„Nu i se va da
alt semn”

10 aprilie

„Lasă-Mă să
fiu botezat”

11 aprilie

„Nu știi de unde vine,
nici încotro merge”

